

هدية
HÄDIYAH

Vallásjogi szabályozások és előírások a tisztasággal, az imával és temetéssel kapcsolatban

من الأحكام الفقهية في الطهارة والصلاة والجنائز

Magyar

مجري

A nagy tiszteletnek örvendő, tudós sejk
Muhammad bin Szálih al-Uthaymín
Allah bocsásson meg neki, a szüleinek és a
muszlimoknak

مِنَ الْأَحْكَامِ الْفَقْهِيَّةِ

فِي

الطَّهَارَةِ وَالصَّلَاةِ وَالْجَنَائِزِ

**Vallásjogi szabályozások és előírások a
tisztasággal, az imával és temetéssel
kapcsolatban**

لِفَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ

مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ الْعَثِيمِينَ

غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

A nagy tiszteletnek örvendő, tudós sejk
Muhammad bin Szálih al-Uthaymín
Allah bocsásson meg neki, a szüleinek és a
muszlimoknak

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Vallásjogi szabályozások és előírások a tisztasággal, az imával és temetéssel kapcsolatban

Bevezetés

A teljes dicsőítés csak Allahot illeti, Neki mondunk köszönetet; Tőle kérünk segítséget és Tőle kérjük a bűnök bocsánatát, és Neki mutatunk bűnbánatot. Allah oltalmába menekülünk a lelkünk és saját magunk rossz tettei elől és tetteink gonosz rosszasága elől. Akit Allah vezérel, azt senki sem tudja tévelygésbe vinni; és akit tévelygésbe visz, annak nincs útmutató vezetője. Tanúságot teszek arról, hogy: Nincs más jogosan imádható isten csak Allah; Ő az igaz Isten akinek nincs társa! És tanúságot teszek arról, hogy: Muhammad az Ő szolgája és Küldötte - Allah áldja meg őt, háznépét, a Társait és az őszinte, tiszta hitű követőket és adjon nekik örök üdvösséget.

Az imádat csak akkor lesz teljes és elfogadott ha két alapvető fontosságú dologra épül, amelyek: az őszinte szándék a Magasztos és Fenséges Allah-nak; illetve a Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) követése. A Magasztos Allah azt mondja:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

(Csupán azt a parancsot kapták, hogy imádják Allahot őszinte odaadással, a vallási cselekedetekben, hanífokként...) [A Világos Bizonyíték (Al-Bayyina):5; Q 98:5]. Az őszinte odaadás Allahnak jelentése: minden cselekedetével a Magasztos Orcáját (Elégedettségét) keresse; az Ő parancsait végrehajtva. Allah Küldöttének követése pedig: cselekedeteit arra alapozza, ami hiteles formában maradt fenn Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) - ahhoz semmit hozzá nem téve és abból semmit nem elvéve. Ennek megvalósulása csak abban az esetben lehetséges, ha az egyén világos és szilárd ismeretekkel rendelkezik az Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunná-jával kapcsolatban.

Ezért pedig, a legfontosabb az, hogy az ember törekedjen arra, hogy minden imádati cselekedete olyan érvre és bizonyítékra épüljön, ami a Magasztos Allah Könyvéből származik és az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget Szunná-jából. Ennek következtében Allahot belátás, meggyőződés és biztos tudás alapján imádkozhatja; lelke és szíve teljes megnyugvásával van annak az Útnak a tökéletességéről, amelyen jár az imádati cselekedetei teljesítése során. Pontosan emlékezve és szem előtt tartva a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) imám voltát (vallási

vezető) és tiszta útmutatását, a hívő ember számára a cselekedeteiben. Tudatában lenni annak, hogy Őt követi; hogy ezáltal is növekedhessen a szeretete Allah és az Ő Küldötte iránt és érezhesse, hogy mindezek által a Magasztos Allahhoz kerül közelebb, az adott cselekedete révén.

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

(Csupán azt a parancsot kapták, hogy imádják Allahot őszinte odaadással, a vallási cselekedetekben, hanífokként...) [A Világos Bizonyíték:5; Q 98:5].

Tudni kell, hogy némely imádati cselekedet különböző formákban és változatokban jelenik meg, különös tekintettel azon imádati cselekedetekre, amelyek nagy gyakorisággal ismétlődnek, mint a wudú, a ghuszl és az ima.

Az ebben rejlő bölcsesség - ám Allah a dolgok legjobb Tudója - különböző lehet:

Az első: a könnyítés a felnőtt, döntőképes, ép értelmű (al-mukallaf) ember számára. Választási lehetősége van a különböző módok között és, hogy az általa választott móddal még mindig követi a bizonyítékot.

A második: az unalom és a fásultság elkerülése és elhárítása - ha csupán egyetlen módozathoz ragaszkodik és folyamatosan ugyanúgy hajtja végre.

A harmadik: a szív mozgásban tartása és

lendületben tartása, aktivizálása az imádati cselekedet megvalósításában; hiszen ha ugyanazon típusnál marad, akkor az szokásossá válik és olyan lesz, mint a megszokás. Ha ilyen módon cselekszik, lehet, hogy tudattalanul és belátás nélkül mondja és teszi azt, amit tesz és mond. Ám ha az egyik módozatból átlép a másik lehetőségbe, a szíve feléled és vágyakozva aktívvá válik az imádat elvégzésében és a Magasztos Allah szolgálatának megvalósításában; követve az Ő Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) útmutató példáját.

A vallástudósok (a Magasztos Allah könyörüljön rajtuk) között vita van erről a típusú istenszolgálatról: vajon az a legjobb ha csupán egyetlen változatot és módot követ és kiválasztja a legösszefoglalóbbat és a legtökéletesebbet és így tovább, és azt gyakorolja? Vagy az a helyesebb, ha olykor így máskor pedig egy másik módon cselekszik?

A legelfogadottabb vélemény: hogy néha válassza az egyik módot, máskor egy másikat; így mindkét típus elérhetővé válik a számára és teljessé és tökéletessé teheti a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) útmutató példájának követését. Hacsak ez a változatosság nem egy adott helyzetre vonatkozik, amely az egyikükre kimondottan jellemző, úgy az adott, megfelelő módozatra korlátozódjon, mint például: a félelem

imájának különböző típusai.

Ami különböző módozatokban maradt fenn, és ezen alapelv hatálya alá esik - azok a tisztálkodás némely szabályozásai és előírásai, az ima formái és módozatai és szavainak formai különbözősége.

A lehetőségekhez mérten, összegyűjtjük, rövidített, tömör, átlátható formában azon vallásjogi szabályozásokat és előírásokat, amelyek a tisztálkodás, az ima és a temetés fejezeteibe tartoznak; folyamatosan arra támaszkodva, ami a Magasztos Allah Könyvében található vagy hiteles formában fennmaradt Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunná-jában.

A Magasztos Allahot kérjük, tegye munkánkat és cselekedeteinket kizárólag az Ő Kegyes, Magasztos és Fenséges Orcája (Elégedettsége) után vágyakozóvá; tegye ezt az Ő Törvénye megőrzőjévé és hasznossá az Ő hívő szolgálai számára - bizony, Ő Nagylelkű, Kegyes, Bőségesen Adományozó.

És hála legyen Allahnak, a Világok Urának; és Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget és részesítse áldásában az Ő szolgáját és Küldöttét, Prófétáját, Muhammadot, háznépét és Társait és azokat, aki őszinte, tiszta hittel követik őket - egészen a Feltámadás és a Számonkérés Napjáig.

Muhammad bin Szálih al-Uthaymín

Elő fejezet: A tisztálkodás és tisztaság

A wudú (kisebb tisztálkodás).

A guszl (nagyobb tisztálkodás).

A Tayammum (száraz, tiszta porral történő tisztálkodás).

A két lábbeli áttörlése.

A turbán (fejfedő) áttörlése.

A rögzítősin áttörlése.

A wudú

A wudú, a magasztos Allahnak bemutatott imádati cselekedet - azáltal, hogy megmossuk négy testrészünket, pontosan meghatározott módon.

Minden olyan, a kisebb tisztátalanság állapotában lévő személy számára kötelező, aki az imát akarja elvégezni; a Magasztos Szavainak megfelelően:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ...﴾

(Ó, ti, akik hisztek! Ha az imához álltok fel akkor mossátok meg az arcotokat és a kezeiteket könyéig, simítsátok végig a fejeiteket és mossátok a lábaitokat bokáig...) [Az Asztal: 6; Q 5:6]

Ez az ima érvényességének és elfogadásának a feltétele; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak megfelelően:

«لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ».

"Allah nem fogadja el egyikőtök imáját sem, aki a kisebb tisztátalanság állapotában van, amíg wudú-t nem végez." Al-Bukhári és mások jegyezték

le, Abú Hurayra hagyománya alapján¹.

Ami a wudú kiválóságáról hiteles formában fennmaradt:

Umar-tól (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيَسْبِغُ الْوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ».

"Ha valaki közületek, teljes és tökéletes módon elvégzi a wudút, majd elmondja: "Tanúságot teszek arról, hogy nincs más jogosan imádható isten csak Allah! És Muhammad, Allah szolgája és Küldötte" azon személy számára kinyílik a Paradicsom nyolc Kapuja; és azon lép be, amelyiken csak akar."²

Uthmán-tól (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ، حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ

¹ Al-Bukhári közölte a Kitáb al-hiyál című fejezetben; Az ima alfejezete, (6954) szám alatt. És Muszlim a Kitáb at-tahára című fejezetben; Az imához a tisztálkodás kötelező c. alfejezet. (225) szám alatt.

² Muszlim közölte: a Kitáb al-Tahára című fejezetben; Az ajánlott (Allahról történő) megemlékezés a wudú után c. alfejezet, (234) szám alatt; anélkül, hogy említette volna a "Ó, Allah! Helyezz engem a bűnt megbánók közé és a megtisztulók közé!" szavakat. At-Tirmidhi jegyezte le a Kitáb al-Tahára című fejezetben, A "Mit kell mondani a wudú után" című alfejezet, (55) szám alatt.

"Aki elvégzi a wudú-t és azt a legjobb módon végzi, annak bűnei távoznak a testéből, egészen a körmei alól is." Muszlim jegyezte le¹.

Ali bin Abi Tálib-től (Allah legyen elégedett vele) maradt fenn, miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَإِعْمَالُ الْأَقْدَامِ إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ يَغْسِلُ الْخَطَايَا غَسْلًا».

"A wudú teljes és tökéletes elvégzése, még a nehéz helyzetekben is, a mecsetekbe történő gyakori eljárás, az ima vége után már várni a következő imát - ez benneteket teljesen megtisztít a hibáktól."².

* A wudú leírása:

1 - A szívében azt szándékozza - anélkül hogy kimondaná- hogy megszünteti a tisztátalanság állapotát, vagy hogy elvégzi a wudút azokért a cselekedetekért, amelyekhez ez elő van írva, például az ima. Hiszen a Magasztos és Fenséges Allah tudja mi van a szívben; továbbá a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) soha nem mondta el, kiejtett szavakkal a szándékot

¹ Muslim közölte a Kitáb at-tahára című fejezetben; a "Bűnök távozása a wudú vizével" című alfejezet (245) szám alatt.

² Abú Ya'la közölte (1/379) a (488) szám alatt; és al-Bazzár (2/161) az (528) szám alatt; és al-Hákim az al-Musztadrak című munkájában (1/132).

a wudú elvégzésekor, sem az ima elvégzése előtt, sem semmi más imádati cselekedete előtt.

2 - Majd azt mondja: "Bi-szmi-Lláh - Allah Nevében".

3- Majd megmossa két kezét háromszor.

4 - Madmadá-t (a száj vízzel történő kiöblítése) végez, majd isztinsáq-ot (a víz orrba történő felszívása) aztán isztinthárt csinál (a víz kifújása, az orrból). Teszi ezt háromszor, három adag vízzel.

5 - Majd megmossa az arcát háromszor. Az arc határa: a fejen lévő szokásos hajtótól kezdve, le egészen a szakáll és az áll aljáig, ez függőlegesen; vízszintesen pedig a fültől a másik fülig.

6 - Majd megmossa a jobb karját, majd a balt; az ujjbegyeiktől könyékig, teszi ezt háromszor. Ebbe a két könyök is beletartozik.

7 - Majd két kezével végigsimítja a fejét egyszer úgy, hogy kezeit megnedvesíti. A feje elején, a homloknál kezd és halad le egészen a tarkóig; majd visszafelé, addig a pontig, ahol elkezdte. A fej határa: az arc határának számító hajtótól kezdődik elől és hátul pedig a nyak legmagasabb pontjáig tart. Jobb és bal oldalról pedig a két fül közötti rész értendő alatta.

8 - Majd a füleit törli át a kezeivel egyszer úgy, hogy a két mutatóujját igyekszik beledugni a fülnyílásba, a hüvelykujjával pedig a fülek külső részét törli át.

9 - Majd megmossa először a jobb lábát, majd a

balt; a lábujjak legelejétől a sarokig-bokáig, a két sarok és boka is a wudú részei. A boka a lábszár alján található két kiemelkedő csont.

Megengedett, hogy a háromszori megmosást egyszeri vagy kétszeri megmosással helyettesítse.

A guszl

A guszl: a Magasztos Allahnak bemutatott olyan imádati cselekedet, amely az egész test megmosása révén valósul meg. Ez kötelező minden olyan személy esetében, aki a nagyobb tisztátalanság (dzsanába) állapotában van, vagy bármely más ok miatt, ami szükségszerűvé teszi a nagyobb tisztálkodást. A Magasztos szavainak megfelelően:

﴿...وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا...﴾

(...Ha a nagyobb tisztátalanság állapotában vagytok, akkor tisztálkodjatok meg...) [Az Asztal:6; Q 5:6].

* A guszl leírása:

1 - A szívében szándékozza - anélkül, hogy szavakkal kimondaná azt - hogy eltávolítja a nagyobb tisztátalansági állapotot, vagy azt szándékozza, hogy guszl-t végez valami olyan miatt, ami a guszl elő van írva, mint például a Pénteki Ima.

2 - Majd azt mondja: "Bi-szmi-Lláh - Allah Nevében".

3 - Majd tenyerét, kezét háromszor megmossa.

4 - Azután megmossa a nemi szervét.

5 - Majd teljes wudú-t végez, ugyanolyan módon,

ahogyan az ima számára tenné.

6 - Majd megmossa a fejét úgy, hogy kezébe vizet merít és azt lejuttatja a hajszálok tövéig, ujjával bedörzsöli a haját, majd háromszor önt magára vizet.

7 - Majd megmossa testének többi részét is.

Ha esetlegesen, a testen valamilyen törés vagy sérülés van, abban az esetben helyezzen borítóréteget arra a helyre, amelyet miután ráhelyezett, a kezével rátöröl, ahelyett hogy közvetlenül megmosná azt, ami alatta van. Hiszen ha mentesül a megmosás alól a fedőréteg használatának engedélyezése révén, elégséges a számára a végigsimítás; a Magasztos Szavai alapján:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

(Féljétek Allahot, amennyire képesek vagytok!...) [A Kölcsönös Rászedés:16; Q 64:16]. Ez egy szükségből fakadó rátörlés, amelynek mértéke a szükség szerint van meghatározva – területben és időben egyaránt. Ezért nem haladhatja meg a kötés (vagy borítás) a szükséges helyet. Ha pedig a törés vagy seb meggyógyul, akkor el kell távolítani azt.

Ha a teste valamely részén törés vagy seb van, amelynek megmosása kárt okozna és nincs felette védőréteg, akkor végigsimítja vízzel, az alapos mosás helyett. Ha a végigsimítás is károsítaná, akkor tayammum-ot végez a sérült hely mosása helyet; a Magasztos Szavainak megfelelően:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

(Féljétek Allahot, amennyire képesek vagytok!...) [A Kölcsönös Rászedés:16; Q 64:16]. A Magasztos azt is mondja:

﴿...هُوَ أَجْتَبَكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾

(...Ő titeket választott ki! Semmi terheset nem rótt ki rátok a Vallásban...) [A Zarándoklat: 78; Q 22:78].

Ez a rátörés - akár a védőrétegen, akár a sérült testrészen - a nagyobb mosakodás szerepét veszi át azon a helyen, így a tisztaság állapota általa válik teljessé. A mentség megszűnése után nem szükséges ismételten megmosni az adott testrészt.

Ha talál vizet, amely a teste bizonyos részei számára elégséges, felhasználja azt, a többi rész esetében tayammum-ot végez.

A Tayammum

A tayammum a Magasztos Allahnak bemutatott imádati cselekedet, amely révén tiszta, száraz porral, homokkal tisztálkodik meg az ember; az arc és a két kéz áttörése révén, ha nem lehetséges a víz használata, akár a víz hiánya miatt, akár betegség vagy más okok miatt, ha a használata kárt okozna.

Ez helyettesíti a vízzel való tisztálkódást, a kisebb vagy nagyobb tisztátalanságtól való megszabadulás érdekében. A Magasztos Allah azt mondja:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ...﴾

(Ó, ti, akik hisztek! Ha az imához álltok fel akkor mossátok meg az arcotokat...) Egészen az Ő Szaváig:

﴿...وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

(...Ha betegek vagytok, vagy úton vagytok, vagy valaki közületek az illemhelyről jön, vagy nőt érintettetek és nem találtok vizet, úgy használjátok a tiszta felszíni földet tayammum-hoz. És simítsátok végig az arcotokat vele és a kezeiteket! Allah nem akar rátok nehézséget helyezni. Ám meg akar tisztítani benneteket és ki akarja teljesíteni az irántatok való kegyelmét. Talán hálásak lesztek) [Az Asztal:6; Q 5:6].

A tayammum által elért tisztaság teljes értékű tisztaság, amely megszünteti a tisztátalanságot addig, amíg nem tud vizet használni. A Magasztos Szavainak megfelelően:

﴿...وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ...﴾

(...Ám meg akar tisztítani benneteket...) [Az Asztal:6; Q 5:6]. És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai:

«جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، وَإِنَّمَا رَجُلٌ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ

"A föld mecsetté tétetett a számomra és tahúr. Ha bárkit is közületek elér az ima ideje, legyetek bárhol is - az imádkozzon." Al-Bukhári jegyezte le;¹ a hagyományban szereplő at-tahúr szó jelentése: minden olyan dolog, ami által a tisztaság állapota elérhető.

Ezek alapján: ha tayammum-ot végez az önkéntes ima elvégzése céljából, úgy a kötelezően előírtat is azzal a tayammummal végzi el. A tayammum érvényes ha az ima idejének elérkezte előtt végzik el, és annak lejárta nem érvényteleníti. Ha tayammum-ot végez kisebb tisztátalanság miatt, a tayammum-ja nem érvénytelenedik csupán kisebb tisztátalanság esetén. Ha tayammum-ot végez nagyobb tisztátalanság okán, akkor tayammum-ja újabb nagyobb tisztátalanság miatt válik érvénytelenné.

Ám, a tayammum érvénytelenné válik, ha megszűnik a mentség. Ha van víz, a tayammum nem érvényes. Ha meggyógyul az adott betegségből, a tayammum nem érvényes. Akár kisebb, akár nagyobb tisztátalanságról van szó. Wudú-t végez

¹ Al-Bukhári közölte, a Kitáb al-Tayammum fejezetben, a Magasztos Szava (...és nem találtok vizet, úgy használjátok a tiszta (magas helyen lévő) tayammum-ot. És simítsátok végig az arcotokat vele és a kezeiteket!...) című alfejezet (335) szám alatt. És Muszlim a Kitábu-l-Maszádzsid fejezetben (521) szám alatt; a Dzsábir (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján.

azon kisebb tisztátalanság miatt, ami miatt korábban tayammum-ot végzett; és guszl-t végez azon nagyobb tisztátalansága miatt, ami miatt a korábbiakban tayammum-ot végzett.

A tayammum minden típusú földből érvényes - legyen az homokos vagy köves vagy poros - valamint minden olyan anyagból, ami ezekhez hasonló és velük egy természetű, mint például a fal. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai alapján:

«وَجَعَلْتُ لِي الْأَرْضَ مَسْجِدًا وَطَهُورًا».

"A föld mecsetté tétetett a számomra és tahúr."¹

Abú Dzsuhaym bin al-Háarith bin asz-Szimma al-Anszári (Allah legyen elégedett vele) azt mondta:

«أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقِيَهِ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْحِدَارِ، فَمَسَحَ بِوَجْهِهِ وَيَدَيْهِ، ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ».

Egy férfi találkozott a Prófétával (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és köszöntötte őt; de ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem viszonzta a köszönést, amíg nem ment el a falig (rácsapot a falra) aztán megtörölte arcát és kezeit. Majd ezután válaszolt a köszönésre." Al-Bukhári jegyezte le².

¹ A korábbiakban, ennek a hagyománynak a forrását már bemutattuk.

² Al-Bukhári közölte, a Kitáb al-Tayammum című fejezetben; a "Tayammum végzése a településen, ha nincs víz" című alfejezetben, a (337) szám alatt. Ahogyan azt, Muszlim is közölte, rövidített láncolattal a Kitáb al-Hayd című fejezetben, a Tayammum alfejezetben, (369) szám alatt.

* A Tayammum leírása:

Szívében a tisztátalan állapot megszüntetését szándékozza, az imádkozáshoz vagy más cselekedethez, amire a tayammum élő van írva. Majd azt mondja: Bi-szmi-Lláh - Allah Nevében; majd két tenyerével egyszer a földre csap, és azután megtörli velük az arcát és a kezét.

A két lábbeli áttörlése.

A lábbeli (al-khuffán) tartalma: amit az ember a lábán visel bőrből vagy más anyagból készültet.

A dzsawárib alatt azt értjük, amit például pamutból vagy hasonló anyagból viselnek a lábra – ez az, amit ma zokninak nevezünk.

* A lábbelik és a zoknikra való rátörlés vallási ítélete:

Az ezekre való rátörlés a Szunna, ami hiteles formában maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget). Így ha bármi ilyet visel, akkor azokra rátörölni kiválóbb, mintha levetné azokat a láb megmosása céljából.

Ennek bizonyítéka: Al-Mughíra bin Su'ba (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány amiben az van:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ، قَالَ الْمَغِيرَةُ: فَأَهْوَيْتُ لِأَنْزِعَ حَقِيئَهُ، فَقَالَ: «دَعُهُمَا؛ فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ»، فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا.

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) wudú-t végzett. Al-Mughíra azt

mondta: Elindultam, hogy levegyem a két lábbelijét, ő pedig így szólt: "Hagyd azokat! Hiszen én azokat a tisztaság állapotában vettem fel." Ezután rájuk törölt.¹

A lábbelikre való áttörlés vallásilag engedélyezett volta szilárdan rögzített és bizonyított Allah Könyvében és Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunná-jában.

Ami Allah Könyvét illeti; a Magasztos Szavaiban az található:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ...﴾

(Ó, ti, akik hisztek! Ha az imához álltok fel akkor mossátok meg az arcotokat és a kezeiteket könyékig, simítsátok végig a fejeiteket és mossátok meg a lábaitokat bokáig...) [Az Asztal: 6; Q 5:6]. Hiszen a Magasztos Szavait illetően:

﴿...وَأَرْجُلَكُمْ...﴾

(...wa ardzsulakum...) (...a lábaitokat...) ennek olvasatát illetően, két hiteles, a Hét Elfogadott Olvasatból származó qirá'a (olvasat, recitálási mód) maradt fenn hiteles formában Allah

¹ Al-Bukhári közölte a Kitáb al-wudú című fejezetben, a "Ha a két lábára a tisztaság állapotában veszi fel a lábbelit" című alfejezetben (206) szám alatt. És Muszlim, a Tisztaság fejezetben, a Két Lábbeli Végigsimítása című alfejezetben, (79/274) szám alatt.

Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget).

Az egyik: (wa ardzsulakum), ezen olvasatban a "wudzsúhakum" (az arcotokat) résszel van kapcsolatban nyelvtanilag; azaz, így tárgyasetben a két lábat meg kell mosni.

A második olvasásban: (wa ardzsulikum), a (bi-ru'úszikum - fejeiteket) szóval van nyelvtani kapcsolatban; ebben az esetben a két láb végigsimítandó.¹²

Ami megmagyarázza, hogy a lábat meg kell-e mosni vagy elegendő áttörölni, az a Szunna. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) gyakorlata az volt, ha a két lába fedetlen volt, abban az esetben megmosta azokat, ha valamilyen lábbeli eltakarta azokat, akkor pedig rátörölt.

Ami a Szunna erre vonatkozó bizonyítékát illeti: az mutawátir (nagy számú közlő által továbbított hagyomány) ebben a tekintetben - hiteles formában Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) eredően. Imám Ahmad - Allah

¹ Tárgyasetben (ardzsulakum) olvasta: Náfi', és Ibn Ámir és Hafsz - Ászim-tól és al-Kisá'i-tól. És genitivus-ban (ardzsulikum): Ibn Kathír és Abú Amr és Su'ba - Ászimtól és Hamzá-tól; ahogyan az olvasható az al-Kasf an wudzsúh al-qirá'át asz-szab' (A Hét Olvasat aspektusainak és módozatainak felfedése) című könyvben, (1/406).

² Látható hogy az egyik olvasásban a lábakat úgy olvasható (ardzsulakum), egy "a" betű az L után. A másikban pedig (ardzsulikum) egy "i" az L után. Nyelvtanilag ahol "a" betű van a szó a mosandó testrészekhez kapcsolódik, és ahol "i" van ott pedig a törlendőhöz.

könyörüljön rajta - azt mondta: "A szívemben semmi kétség nincs a rátörléssel kapcsolatban. E témakörben negyven hagyomány maradt fenn hiteles formában Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és a Társaitól."

A versebe szedettekből megemlíthető az, a költő szavai:

Mimmá tawátara hadíth: "man kadab"*** wa man baná li-Lláhi baytan wa-htaszab" (a tawáturhoz tartozik az a hagyomány: "Aki szándékosan hazugságot állít" és "Aki Allahnak házat épít és Allahtól reméli annak jutalmát"

wa ru'yatun, safá'atun wa-l-hawd*** wa maszhu khuffayni wa hadí ba'd (Allahot látni az ítélet napon és a Paradicsomba, a közbenjárás és a Próféta Medencéje, a két lábbeli végigsimítása és ezek csak néhányak).

* A Két lábbeli áttörlésének feltételei:

A két lábbeli áttörlésének négy feltétele van:

Az első feltétel: azokat a tisztaság állapotában kell felvennie; ennek bizonyítéka: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szava, al-Mughíra bin Su'ba-nak:

«دَعُهُمَا؛ فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ».

""Hagyd azokat! Hiszen én azokat a tisztaság

¹ A verses formába szedett rész: at-Tawdí Ibn Szúda munkája, ahogyan azt megemlíttette a Hásiya alá Szahíh al-Bukhári (Jegyzetek és megjegyzések al-Bukhári Hiteles) című munkájában (1/125).

állapotában vettem fel."¹.

A második feltétel: A két lábbelinek vagy a két zokninak tisztának kell lennie. Ha azok szennyezettek vagy piszkosak nem megengedett azok felvétele. Ennek bizonyítéka:

«أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى ذَاتَ يَوْمٍ بِأَصْحَابِهِ وَعَلَيْهِ نَعْلَانِ، فَخَلَعَهُمَا فِي أَثْنَاءِ صَلَاتِهِ، وَأَخْبَرَ أَنَّ جِبْرِيلَ أَخْبَرَهُ بِأَنَّهُ فِيهِمَا أَدَى أَوْ قَدْرًا».

"Egy napon, Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) imádkozott a Társaival és rajta két saru volt. Mindkettőt levette még az imája során; és tudatta, hogy Gábiel elmondta neki, hogy azokban piszok vagy szennyeződés található".² Ez arra bizonyíték, hogy nem megengedett az ima olyan dologban (ruha, lábbeli) amely szennyezett, tisztátalanságot tartalmaz; hiszen a szennyezett, ha vízzel törlik át, szennyeződéssel és tisztátalansággal beszennyezi a letörölt - ennek következtében nem lehet megtisztító erejű.

A harmadik feltétel: a végigtörölésük a kisebb tisztátalanság állapotában történjen meg, nem pedig a nagyobb tisztátalanság állapotában, vagy olyan állapotban, ami a guszl-t tenné szükségessé! Ennek bizonyítéka: a Szafwán bin Asszál (Allah

¹ Ennek a hagyománynak a forrását már a korábbiakban bemutattuk.

² Abú Dáwúd jegyezte le a Kitábu-sz-szalát (az Ima Fejezetében); az Ima a papucsban című alfejezetben, (650) szám alatt. És Ahmad (3/20), az Abú Sza'íd által továbbított hagyomány alapján.

legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány, aki azt mondta:

«أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كُنَّا سَفَرًا أَلَّا نَنْزِعَ خِفَافًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ، وَلَكِنْ مِنْ غَائِطٍ وَبَوْلٍ وَنَوْمٍ».

"Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megparancsolta nekünk, ha utazáson voltunk, hogy ne vegyük le a lábbelinket három nap és három éjjel hosszan, csak nagyobb tisztátalanság (mint például: nemi élet, magömlés) esetén, ám a szükség hívása esetén, vizelés vagy alvás esetében nem kellett."¹. Feltétel tehát, hogy a végigsimítás a kisebb tisztátalanság esetén történjen meg. A nagyobb tisztátalanság esetében ez nem megengedett, annak a hagyománynak az értelmében, amit említettünk.

A negyedik feltétel: A rátörlés a vallás által meghatározott és megszabott időtartam alatt kell történnie. Ez egy nap és egy éjszaka azon személy számára, aki a saját településén tartózkodik; és három nap és három éjszaka az úton lévő számára. Annak értelmében, amit Ali bin Abí Tálib (Allah legyen elégedett vele) továbbított, mondva: "A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök

¹ At-Tirmidi közölte A Tisztaság fejezetben, a Két Lábbeli végigsimítása című alfejezetben (96) szám alatt. és an-Naszá'i, a Tisztaság fejezetben, a Két lábbeli végigsimításának ideje című alfejezetben (127) szám alatt. És Ibn Mádza, a Tisztaság című fejezetben, a Kisebb tisztálkodás az alvást és ébredést követően című alfejezetben (478) szám alatt és Ahmad (4/239) szám alatt.

üdvösséget) egy napban és egy éjszakában határozta meg a saját településén tartózkodó számára és három napban és három éjszakában az úton lévő számára, a két lábbeli végigtörlésének lehetőségét." Muszlim közölte.¹

Ez az időtartam attól az első alkalomtól kezdődik, amikor az ember áttörölte a lábbelit a kisebb tisztaság megszűnése után és huszonnégy óráig tart, a saját településén tartózkodó számára. És hetvenkét óráig az utazó esetében. Ha például valaki a kedd hajnali ima számára elvégezte a tisztálkodást és megtisztult, és a tisztasága állapotában marad, amíg el nem imádkozza az ishát, majd alszik, majd a szerdai nap kora hajnali imájához fel kell és még a napjárása szerinti ötödik órában rátöröl, abban az esetben a rátörlés időszakának kezdete szerda reggelének ötödik órájával kezdődik és a csütörtöki nap reggelének ötödik órájáig tart. Ha azt vesszük, hogy csütörtökön, még reggeli öt óra előtt végigsimította, akkor elimádkozhatja a hajnali imát (fadzsr) - azaz - a csütörtök hajnali imáját - ezzel a végigsimítással; továbbá azt imádkozhatja, amit csak akar, mindaddig, amíg megmarad ebben a tiszta állapotában. Mivel a wudú nem érvénytelenedik ha az adott időszak letelt - a

¹ Muszlim közölte, a Tisztaság című fejezetben; a Két lábbeli végigsimításának meghatározott ideje című alfejezetben, (276) szám alatt.

tudósok legelfogadottabb véleménye alapján. Ez pedig azért van így, mivel Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem szabott meg időhatárt a tisztaság állapotának, ellenben meghatározta a végigsimítás időhatára. Ha lejárt az adott idő, utána már nem lehetséges a végigsimítás, ám ha az adott személy megmaradt a tisztasága állapotában akkor tisztasága továbbra is fennáll. Mivel ez egy olyan tisztaság, amelyet a vallási törvények követelményei és érvei támasztanak alá. És amit vallási bizonyítékok és azok követelményei támasztanak alá, azt csak (egy másik, újabb) vallási bizonyítékkal lehet megszüntetni. És nincs arra vallási bizonyíték, hogy a kisebb mosakodás érvénytelenné válna a végigsimításra kijelölt időszak leteltével. És mivel az alapelv az az, hogy amin volt azon meg is marad mindaddig, amíg a fennálló helyzet elmúlása bizonyítást nem nyer. Ezek a feltételek íratnak elő a lábbeli rátörlésével kapcsolatban. Némely tudások más feltételeket is megemlítenek; amelyek között több vitatott is előfordul.

[A Megnyitó: 1-7; Q 1:1-7].

[Az Őszinte hit (al-Ikhlász):1]; Q 112:]. [A Pirkadat:1; Q 113:1]. [Az Emberek:1; Q 114:1].

[A Kettéhasadás:1; Q 84:1].

[A Hitetlenek:1; Q 109:1]. [Az Őszinte Hit:1; Q 112:1].

Kérdések gyűjteménye a lábbelire, turbánra és a rögzítősínre való rátörlés témakörében

Hála legyen Allahnak, a Világok Urának! És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a mi Prófétánknak, Muhammad-nak, háznépének és Társainak és azoknak, akik illendő és példamutató módon követik őket - a Számonkérés Napjáig.

Ezután pedig: Meghallgattam a válaszokat azokra a kérdésekre, amelyeket hozzám intéztek a lábbeli, a turbán és a rögzítősín áttörlésének témakörében; azok teljesen megegyeztek azzal, amik tőlem származnak a felvételen. Ezekhez adtam némely kisebb módosítást. És engedélyeztem a nyomtatását mindenki számára, aki azt akarja tenni; azzal a feltétellel, hogy figyelembe veszik a javításokat és a kiegészítéseket és nem tartják fenn a nyomtatási és kiadási jogukat maguknak, sem pedig senki másnak.

Allahot kérem, hogy mindenkinek adjon erőt, egyenes utat és elfogadást.

Ezt a szerző mondta:

Muhammad asz-Szálih al-Uthaymín

Az A.H. 1410. évben, 5. 19.

A lábbelire rátörlés

Kérdés (1): mi a hitelessége annak, hogy némely tudós feltétellé teszi, hogy az a két lábbeli takarja a vallás által előírt megmosandó területet?

A válasz: ez a feltétel nem hiteles; mivel nincs rá vallásjogi bizonyíték. Mivel, amíg a khuff (cipő, saru) vagy a zokni megnevezés fennáll, addig engedélyezett az azokra rátörítés. Mivel a Szunna azt tanítja, hogy bármi, ami khuff arra rátörölhető; és ami általános módon van megnevezve a Vallásban, azt senki sem illetheti megszorítással, vagy korlátozással; kivéve ha rendelkezik,

, a Vallásból származó szöveges bizonyítékkal vagy vallásjogi alapelvvel, amely révén a szűkítés érvényessé és világossá válhatna.

Ezek alapján: megengedett a rátörítés a szakadt khuff-ra vagy a vékony zoknira. Mivel a khuff lényege nem az eltakarás (az emberi bőr eltakarása), hanem az a célja, hogy melegítse a lábát és hasznos legyen annak.

Az khuff (lábbeli) áttörése viszont megengedett: mivel annak levétele esetlegesen nehézséget okoz; és e tekintetben nincs különbség közte és egy könnyebb vagy nehezebb zokni között, vagy éppen egy szakadt zokni és egy ép zokni között. A lényeg: mindaddig, amíg a khuff elnevezés helytálló - addig a rátörítés megengedett.

Kérdés (2): Egy férfi tayammum-ot végzett és felvette a két lábbelit. Megengedett-e a számára a rátörítés ha vizet talál, tudva azt, hogy a teljes tisztaság állapotában vette fel azokat?

A válasz: Nem megengedett neki a lábbelire rátörítés, ha az a tisztaság a tayammum révén elért

tisztaság állapota volt; megfelelően a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak:

«فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَيْنِ».

"Én bizony, e kettőbe teljes tisztaság állapotában léptem be."¹. A tayammum tisztálkodása nem kapcsolódik a lábakhoz; az szorosan az archoz és a két kézhez kapcsolódik.

Ezek alapján: ha egy ember nem talál vizet, vagy beteg és nem tud vizet használni a wudú-jához; akkor felveszi a lábbelit, még ha azokat nem is tiszta állapotában ölti fel és az rajta marad - meghatározott időtartam nélkül - egészen addig, amíg vizet nem talál; ha addig nélkülözte a vizet, vagy fel nem gyógyul a betegségéből, ha ezt megelőzően beteg volt; hiszen a lábaknak nincs semmilyen kapcsolatuk a tayammum által elérhető tisztasági állapottal.

Kérdés (3): A szándék kinyilvánítása kötelező? Abban az esetben ha valaki zoknit vagy ahhoz hasonló könnyed viseletet akar felvenni, akkor ki kell nyilvánítania a szándékot a rátörésre; vagy ehhez hasonló az a szándék, mint a helyben tartózkodó vagy az utazó rátörése; vagy az nem is kötelező?

A válasz: a szándék ebben az esetben nem

¹ Ennek a hagyománynak a forrását már a korábbiakban bemutattuk. (180. oldal)

kötelező; mivel a vallási szabályozás magához az egyszerű meglétéhez kapcsolódik; így nem igényel szándékot; ahogyan amikor ruhát ölt, annak nem feltétele, hogy kinyilvánítsa a szándékot az eltakarandó testrészek eltakarására; az ima során például. Tehát a lábbeli (legyen az bármi is) felvételekor nem feltétel a szándék kinyilvánítása arra, hogy majd azokra rá fog törölni, ehhez hasonlóan a szándék időtartama sem. Ha utazó, abban az esetben három nap áll a rendelkezésére; akár kinyilvánította a szándékot, akár nem. Ha lakhelyén tartózkodó, akkor neki egy nap és egy éjjel áll a rendelkezésére, akár kinyilvánította a szándékot, akár nem.

Kérdés (4): Mennyi az a távolság, vagy az utazás, amely lehetővé teszi a két lábbeli áttörését - három nap és három éjjelen át?

Válasz: az utazás, amely során megengedett az ima lerövidítése, az az utazás, amely tartama során a rátörés három nap és három éjjelen át megengedett; mivel, Szafván bin Asszál, hagyománya alapján, amelyet már említettünk, azt mondja:

«إِذَا كُنَّا سَفَرًا».

"Ha utazáson voltunk."¹ Így, amíg az ember utazáson vesz részt és lerövidíti az imát; három

¹ Ennek a hagyománynak a forrását már a korábbiakban bemutattuk (20. oldal).

napig megengedett a rátörés.

Kérdés (5): Ha az utazó megérkezik, vagy az otthon tartózkodó utazásba kezd, és már elkezdte a rátörést, hogy kell ennek időtartamát számítani?

A válasz: ha rátöröl, miközben ő helyben tartózkodó, majd utazásba kezd, abban az esetben teljessé teszi az utazó számára előírt rátörést, a legelfogadottabb vélemény alapján. Ha utazó és azt követően megáll valahol, akkor teljessé teszi a lakóhelyén tartózkodó részére előírt rátörés előírásait - ez a legerősebb vélemény.

A tudósok némelyike azt mondja: ha valaki még lakhelyén végez rátörést, majd utazásba kezd, akkor a helyben tartózkodó szabályai szerint végzi a rátörést. Ám a legelfogadottabb vélemény az az, amit már korábban mi is megemlítettünk: ennek az embernek még maradt némi része a rátörés időszakából, mielőtt elutazott volna, majd megkezdte az utazását és így igazolódik vele szemben, hogy azon utazók közé tartozik, akik három nap és három éjjelen át végezhetnek rátörést a lábbelire.

Kérdés (6): Ha valaki kételkedik és bizonytalan mikor is kezdte el a rátörést és nem emlékszik pontosan annak időpontjára; mit kell tennie?

Válasz: Ebben az esetben a bizonyosságra kell alapozni. Ha kétely merül fel benne: vajon a déli imára végzett rátörést vagy a délutáni imára? Úgy ő a rátörés időszakának kezdetét a délutáni imától

tekinti valószínűnek; hiszen az alapelv: a rátörlés hiánya.

A bizonyíték erre az alapelvre: (megmarad az, ami volt, úgy ahogyan volt); továbbá (az alapelv a nem meglét) -: illetve a Küldöttnek (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) egy férfi panaszkodott, hogy valami érzése támad, az imája végzése során. Ő azt mondta erre:

«لَا يَنْصَرِفُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا».

"Ne szakítsa meg az imát, amíg valamilyen hangot nem hall, vagy valami szagot nem érez!"¹.

Kérdés (7): Ha valaki elvégezte a rátörlést, annak megengedett idejének lejárta után, majd imádkozik; mi a vallásjogi megítélése annak az imának?

Válasz: Ha elvégezte a rátörlést, annak időszakának lejárta után - akár lakhelyén tartózkodó volt, akár utazó - úgy az az ima, amit abban a tisztasági állapotban imádkozott - érvénytelenné válik. Mivel a wudú'-ja érvénytelen, hiszen a rátörlés időszaka lejárt; tehát neki újabb wudú-t kell végeznie, amely során a lábait is

¹ Al-Bukhári közölte, a Kisebb tisztálkodás Könyve című fejezetben, a Kétely miatt nem végez kisebb tisztálkodást, amíg meg nem bizonyosodik című alfejezetben, (137) szám alatt. És Muszlim, a Kítábu-l-hayd Könyve című fejezetben, az Aki bizonyos a tisztaságát illetően, majd kétely merül fel benne a kisebb tisztátalanságra vonatkozóan, az imádkozhat a már korábban megszerzett tisztasága alapján című alfejezetben, (361) szám alatt. Abdullah bin Zayd (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány értelmében.

megmossa - és meg kell ismételnie azokat az imákat, amelyeket azután végzett, hogy a törlés időtartamának lejárta után végzett wudú-val imádkozott.

Kérdés (8): ha valaki leveszi a zokniját; amíg a teljes tisztaság állapotában van, majd visszaveszi azokat, még azelőtt, hogy a wudú-ját bármi is érvénytelenítene; megengedett számára az azokra rátörlés?

A válasz: Ha leveszi a zoknit, majd visszaveszi azokat és ő még az adott tisztaság állapotában van és ha ez volt az első wudú - azaz semmi sem érvénytelenítette az előbbi wudú-t a felvétele után; akkor nincs semmi kivetnivaló abban ha visszahúzza azokat és rátörlést végez azokon a wudú idején.

Ha azonban az a wudú olyan volt, amely során rátörölt a zoknijára, akkor nem megengedett a számára, hogy újra felvegye azokat miután már levetette és, hogy rátöröljön azokat. Hiszen azok felvétele csupán a vízzel történő mosakodás esetén lehetséges; ez pedig rátörléssel történő mosakodás volt. Ezeket tudjuk meg a tudósok szavaiból.

Ha tehát lenne valaki is a tudás népe közül, aki azt mondaná: visszaveheti azokat a tisztasága állapotában - még ha az a rátörléses tisztálkodás is volt - akkor számára megengedett a rátörlés, mindaddig amíg a megszabott idő rendelkezés áll. Ez egy erős kijelentés. A probléma az, hogy én nem

hallottam senkit, aki ilyet mondott volna. Ami megakadályoz engem ennek a tételnek a kimondásában az az, hogy nem leltem fel senkit, aki ilyet mondott volna. Ha a tudás népe közül bárki is valami ilyet mondott volna - akkor az helyes és elfogadott nálam. Hiszen a rátöréssel elért tisztaság - teljes tisztaság. Így azt kellene mondani: ahogyan megengedett törölni arra, amit az ember vízzel szerzett tisztaságban vett fel, ugyanúgy meg kellene engedni azt is, amit a rátöréssel szerzett tisztaságban vett fel. Ám én nem láttam senkit, aki ezt mondta volna.

Kérdés (9): Nos, akkor nem kell azt mondanunk, hogy a két lábbeli levétele a rátörést érvénytelenítő dolgok közül való?

Válasz: ha a lábbelit leveszi az nem érvényteleníti a tisztaságát, ám a rátörést érvényteleníti. Ha ismét vissza akarja azokat venni, és a tisztálkodás érvénytelenné vált, akkor le kell vetnie a lábbelit és meg kell mosnia a lábait.

Fontos tudni azt, hogy kötelező a lábbelit úgy felvenni, hogy egy teljes vízzel történő tisztálkodás után történjen, amiben a lábait megmosta, ahogyan ez a tudósoktól fenmaradt.

Kérdés(10): egy férfi rátörött a cipőjére az első alkalommal, majd a második alkalommal, leveszi a cipőjét és rátöröl a zoknijára; vajon érvényes a rátörése; vagy pedig meg kell mosnia a lábait?

Válasz: e tekintetben vita van. Vannak a tudósok

között olyanok, akik azt mondják, hogy aki rátöröl az egyik lábbelire - a felsőt vagy az alatta lévő - a megítélés ehhez kapcsolódik és nem helyeződik át egy másodikba.

Némelyek azt mondják, hogy megengedett az áthelyezés a másodikba, mindaddig, amíg a megszabott idő fennáll; például: ha rátöröl felső lábbelire, majd leveti azokat és meg akar tisztálkodni, akkor rátörölhet a zoknikra, az alsó lábbelire, a legvalószínűbb álláspont szerint. Ahogyan, ha rátöröl a zoknira, majd azokra újabb zoknit vagy cipőt húz, akkor a felsőt simítja végig, ebben semmi kivetnivaló nincs a legelfogadottabb álláspont szerint - mindaddig, amíg a megszabott időszak fennáll. Ám a megszabott időszak számítását az első történő rátörölés pillanatától kezdve kell számítani, nem pedig a másodikon történő rátörléstől.

Kérdés (11): Gyakran kérdezik az emberek: hogyan kell helyesen végezni a rátörlést és hol kell elvégezni azt?

Válasz: a rátörlés mibenléte: a kezét a lábujjak hegyétől végighúzza a sípcsontjáig, lábszáráig. Azaz: amire rátöröl az a lábbeli legfelső része, teteje; a rátörlés két kézzel mindkét lábon történjen meg. Azaz a jobb kezével a jobb lábát és a bal kezével a bal lábát simítja végig - ugyanazon időben; ahogyan az a két fül áttörése esetében is történik; hiszen ez a Szunna nyilvánvaló értelme és

tartalma; al-Mughíra bin Su'ba (Allah legyen elégedett vele) szavai alapján: "Majd rájuk törölt."¹. És nem azt mondta: a jobbal kezdte; hanem azt mondta: "majd rájuk törölt"; ez a Szunna alapvető és nyilvánvaló értelme és tartalma. Igen, ha azt feltételezzük, hogy egyik kezét nem használja ezen művelet során, akkor kezdje a jobbal, a balt megelőzően.

Sok ember mindkét kezét használva törli át a jobb lábát és a mindkét kezét használva törli át a bal lábát - ennek nincs semmi alapja, az ismereteim alapján. Hanem, a tudósok azt mondják: a jobb kézzel a jobb lábat törli át, ballal pedig a balt.

Kérdés (12): Látunk embereket, akik rátörölnék a lábbelire alulról és felülről; hogy kell megítélni ezeket a rátöröléseket? És mi a vallásjogi megítélése az ő imáiknak?

Válasz: az imájuk érvényes és a wudú-juk is érvényes. Ám, figyelmeztetni kell őket, hogy az alulról történő rátörölés nem része a Szunnának. Az Asz-Szunan Hagyománymunkákban olvasható, Ali bin Abí Tálib (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány értelmében: "Ha a Vallás csupán a véleményen alapulna, akkor a lábbeli talpának rátörölése jobb lenne mint a felső része. Ám én láttam a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki

¹ Ennek a hagyománynak a forrását már a korábbiakban bemutattuk. (180. oldal).

örök üdvösséget), amint a lábbeli felső részét törölte át."¹. Ez bizonyíték arra, hogy csak a felső részre előírt a rátörlés.

Kérdés (139). Hogyan kell érteni Ibn Abbász (Allah legyen elégedett kettejünkkel) szavait: "Nem végzett rátörlést a Küldött a Má'ida kinyilatkoztatása után."², és amit Ali-től (Allah legyen elégedett vele) adnak tovább: "A Könyv megelőzi a két lábbelit."³?

Válasz: Nem tudom, hitelesen maradt-e fenn tőlük vagy sem? Korábban említettem, hogy Ali bin Abí Tálib (Allah legyen elégedett vele) azok között szerepel, akik továbbítják a rátörlés hagyományait Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és továbbította a hagyományt a halála után is; és megmagyarázta, hogy a Küldött időt szabott meg annak⁴. Ez arra mutat rá, hogy a vallási döntés nála érvényben van még Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) halála után is. Nem lehetséges annak eltörlése Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) halála után sem.

¹ Abú Dáwúd közölte, a Teljes tisztaság című fejezetben, a Végigsimítás milyensége című alfejezetben (162) szám alatt.

² Imám Ahmad jegyezte le, al-Musznad című munkájában (1/323) szám alatt.

³ Ibn Abí Sayba közölte az al-Muszannaf című munkájában, (1/186) szám alatt. Lásd al-Bayhaqi asz-Szunan al-Kubrát, (1/272) szám alatt.

⁴ Ennek a hagyománynak a forrását már a korábbiakban bemutattuk. (21. oldal).

Kérdés (14): Vajon a két lábbeli rátörlésének vallási szabályozásai ugyanúgy vonatkoznak a nőkre, ahogyan vonatkoznak a férfiakra? E tekintetben van-e különbség?

Válasz: E tekintetben, nincs különbség a férfiak és a nők között. Egy alapelvet ismerni kell, ami kimondja: "Ami hitelesen fennmaradt a férfiakra vonatkozóan, az ugyanúgy érvényes a nők esetében is. És, ami hitelesen fennmaradt a nőkkel kapcsolatban, az a férfiakra is vonatkozik; kivéve ha rendelkezésre áll egy olyan bizonyíték, amely egy adott esetben őket szétválasztja."

Kérdés (15): mi a vallásjogi szabályozása annak, aki leveszi a zokniját vagy annak egy részét, hogy megvakarhassa a lába egy részét vagy eltávolítson valamit a lábáról, mint például egy kisebb kő, kavics darab vagy ezekhez hasonló?

Válasz: Ha a kezét becsúsztatja a zoknija alá - abban semmi kivetnivaló és elvetendő nincs. Ha leveszi akkor viszont figyelembe kell venni a következőket: ha csupán egy kisebb részét vette le - az nem baj és nem okoz nehézséget; ám ha a nagyobb részét levette, akkorát, hogy már a láb nagy része láthatóvá válik, ez megszünteti az azokon történő rátörés lehetőségét a jövőben.

Kérdés (16): az emberek között általánosan elterjedt, hogy rátörölnék a két lábbelire öt ima hosszáig; majd ezt követően, megismétlik azt még egyszer.

Válasz: Igen; ez ismert és elterjedt dolog a hétköznapi emberek körében; ők úgy gondolják, hogy csupán öt ima idejére kell a rátörlést elvégezni; ám ez nem helyes és nem hiteles. Az időhatár - egy nap és egy éjszaka; azaz egy nap és egy éjjelen át végezhet rátörlést, akár öt imát végzett, akár annál többet.

Az időhatár kezdete a rátörléssel kezdődik, ahogyan azt már említettük. Akár tíz imát vagy még többet is imádkozhat; ha valaki a hétfő hajnali ima idején vette fel a lábbelit és megmaradt tisztasága állapotában, amíg aludni nem tért kedd este; majd rátöröl a lábbelire a hajnali ima elején kedd reggel, úgy a szerda hajnali imáig végezheti a rátörlést. Így, a lábbeliben végezte el az imát hétfőn a hajnali imát, és a délit, a délutánit, a maghribot és az estit; ez az egész időszak nem számít be nála, mert az még a rátörlés előtt volt; mivel a kedd hajnali imát elvégezte és rátörlést végzett és a délit rátörléssel, a délutánit rátörléssel, a maghrib imát rátörléssel és az estit rátörléssel végezte; ilyen módon rátörlést végezhet szerdán az imára, ha akkor végzi el rátörlést még mielőtt a megszabott határidő le nem jár. Ha például: kedden a hajnali ima előtt rátörlést végzett öt órakor és szerda reggel rátörlést végez négy óra negyvenöt perckor és megmarad a tisztaság állapotában míg el nem imádkozza az esti imát csütörtök este; így ezzel a tisztálkodással elimádkozta szerdán a hajnali imát,

a déli imát, a délutáni imát, a maghrib imát és az esti imát; így tizenöt imát végzett a felvételtől kezdve; mivel ő felvette azokat hétfőn a hajnali ima elvégzéséhez, és megmaradt a tisztaság állapotában, és csupán kedd reggel a hajnali imára végzett rátörést öt órakor, és szerda reggel a hajnali ima előtt végzett rátörést háromnegyed ötkor. És megmaradt a tisztaság állapotában míg el nem imádkozta az esti imát - így tehát tizenöt imát végzett el.

Kérdés (17): ha wudú-t végez az ember és rátöröl a lábbelire, és a rátörés megszabott idején belül leveszi a lábbelit a délutáni ima előtt például, vajon imádkozhat-e és érvényes-e az imája? Vagy a kisebb tisztálkodása érvénytelenné válik a lábbeli levétele által?

Válasz: a legelfogadottabb válasz a tudósok körében, amelyet az Iszlám sejkje, Ibn Taymiyya is választott a tudás népe közül - a Magasztos Allah könyörüljön rajtuk: a wudú nem válik érvénytelenné a lábbeli levétele által¹. Ha leveszi a lábbelit és ő tiszta állapotban van és előtte rátörölt, a tisztálkodása nem válik érvénytelenné. Ez pedig azért van így mivel midőn rátörölt a lábbelire, akkor teljessé vált a tisztasága, a vallási törvény értelmében. Ha leveszi azt, ez a tiszta állapot áll fenn, a vallási törvény követelményének

¹ Al-Furú (1/218).

bizonyítéka alapján, amit csupán más vallási szabályozás bizonyítéka alapján lehetne érvényteleníteni. És nincs semmilyen bizonyíték arra, hogy azon lábbeli vagy zokni levétele, amire már előzőleg rátöröltek érvénytelenítené a wudú-t. Ezek alapján a tisztasága érvényben marad. Ám ha visszaveszi a lábbelit ezek után és azokra rá akar törölni a jövőben - akkor már nem. Ahogyan én tudom a tudósok véleményére hagyatkozva.

Rátörlés a turbánokra

Kérdés (18): Megengedett a turbánokra való rátörlés? És mik ezek határai?

Válasz: a turbánra való rátörlés, ahogyan az fennmaradt hiteles formában Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájában - megengedett. Megengedett az egész áttörlése vagy csupán nagyobb részének áttörlése. Arra is ajánlott rátörölni, ami kilátszik a fejből azt, mint a homlok, a fej oldalsó része és a két fül.

Kérdés (19): A turbán kategóriába számít-e a férfi fejét takaró kendő és a női fejet elfedő kendő?

Ami a férfi simágh-ját (fejét takaró kendő), vagy a táqíyyá-t (kalap) illeti, az egyáltalán nem tartozik a turbán kategóriába. Amit viszont télen viselnek sapkát vagy vastagabb fejfedőt, ami beborítja az egész fejet és a füleket is takarja és amelyek alját akár a nyak köré is lehet tekerni - ezek a turbán kategóriába esnek - mivel nehéz azokat levenni; így

ezekre rá lehet törölni.

Ami a nőket illeti, ők a khimár-jaikat (hosszú, a mellkasra leérő női fejkendő) áttörölhetik - imám Ahmad (Allah könyörüljön rajta) irányzatának legismertebb véleménye alapján - ha azt a nyakukon körültekerve viselik; hiszen ez maradt fenn néhány Asszonytól a Társak közül (Allah legyen elégedett velük).

Kérdés (20): a tarbús-t a fejen viselik; ám az nem éri el a nyakat. Rá lehet-e törölni?

Válasz: a legerősebb vélemény szerint, a tarbush-t (fez, kis kerek magasba nyúló fejkendő) ha nem nehéz levenni, akkor nem megengedett azok áttörése, mivel az hasonlít a táqiyyá-ra, bizonyos tekintetben. Az alapelv az, hogy kötelező a fej áttörése, amíg világos és egyértelmű az ember számára, hogy az ahhoz tartozik, amelynek áttörése megengedhető.

A rögzítősínre való rátörés

Kérdés (21): mi a vallási megítélése a rögzítősínre való rátörésnek? És ami ehhez hasonló? És mi ennek a bizonyítéka a Könyvből és a Szunnából?

Válasz: Először is: elengedhetetlen, hogy megtudjuk mi is az a rögzítősín?

A rögzítősín, eredetileg, azt jelenti: aminek a

¹ Al-Inszáf ma'a-l-Muqni' wa-s-Sarhu-l-Kabír (1/387); Muntaha-l-Irádát ma'a sarh al-Buhúti (1/122).

segítségével a törést rögzítik; az alkalmazott vallásjog (fiqh) tudósainak szokásos terminológiája szerint: amit szükség esetén a tisztaság helyére tesznek. Például: a gipsz, amit a törésre helyeznek, kötés, tapasz a seben, vagy hátfájás esetén és ezekhez hasonlók. A mosása helyett elegendő rátörölni.

Ha feltételezzük, hogy a wudú-t elvégezni szándékozó ember karján valami tapasz van a seben, ami igényli azt, abban az esetben ő csupán áttörli azt a megmosása helyett. Ez a tisztasági állapot teljes értékűnek számít; abban az értelemben: ha feltesszük, hogy ha ez az ember eltávolítja, leveszi a sánt, vagy a tapaszt - úgy a tisztasági állapota megmarad és nem válik érvénytelenné, mivel az vallásilag indokolt módon történt. Illetve nincs bizonyíték arra, hogy a gipszkötés vagy a tapasz eltávolítása érvénytelenítené a tisztasága állapotát.

A rögzítősínről szóló kérdésben nincs olyan bizonyíték, amely mentes lenne az ellentmondástól. Csupán gyenge hadíth-ok állnak rendelkezésre, amelyekre néhány tudós támaszkodott, és azt mondta: ezek összességükben elégségesek ahhoz, hogy bizonyító erejűek legyenek.

Vannak tudósok, akik azt mondják: gyengesége miatt nem szabad arra hagyatkozni és támaszkodni. Ezek között nézeteltérés van. Van, aki azt mondja: a rögzítősín helyét nem kell megtisztítani, hiszen

nem képes rá. És van olyan, aki azt mondja: tayammum-ot kell végezni, a rögzített rész mosása helyett és nem kell rátörölni.

Az alapelvhez legközelebbi álláspont - eltekintve az azzal kapcsolatban felmerülő hagyományoktól - nem más, mint, hogy a rátörés helyettesíti a tayammum-ot; így nincs arra szükség. Ekkor tehát azt mondjuk: Ha seb, sérülés található a tisztaság (a megtisztítandó testrészek) helyén, annak különböző fokozatai vannak:

Az első fokozat: fedetlennek kell lennie és a megmosása nem okozhat további kárt; ebben az esetben meg kell mosni.

A második fokozat: fedetlen, ám a megmosása kárt okozna; ebben a fokozatban csupán végig kell törölni, megmosása nélkül.

A harmadik fokozat: fedetlen és a megmosás és a rátörés kárt okozna - ebben az esetben tayammum-ot végez.

A negyedik fokozat: ha tapasz, ragasztó vagy bármi más ahhoz hasonló borítja; ebben az esetben, azt a borító rétegre kell rátörölni; ami ebben az esetben helyettesíti a testrész megmosását.

Kérdés (22): Vannak-e feltételei a rögzítősinre való törlésnek, ha az a szükségesnél nagyobb területet fed le?

Válasz: a rögzítősinnt csupán szükség esetén szabad áttörölni. Kiterjedése és mérete alapján kell megítélni. És nem szükségszerűen csupán a

fájdalom helye vagy a seb alapján; ellenben figyelembe kell venni mindent, ami a helyén tartja a sánt vagy a tapaszt - ez szükségszerű.

Kérdés (23): A rögzítősín kategória tartalmazza-e a gézt és más ehhez hasonló borító anyagokat?

Válasz: igen tartalmazza. Majd pedig tudni kell, hogy a rögzítősín nem olyan megítélésű, mint a lábbeli áttörlése, ezen utóbbit csupán megszabott és jól meghatározott idő keresztül lehet alkalmazni. Ellenben, a rögzítősínt addig szabad áttörölni, amíg szükséges. Hasonlóképpen rátörölhető a kisebb és a nagyobb tisztátalanság esetén is; ellentétben a lábbelivel, ahogyan arról már korábban szó esett. Ha guszl-t igényelne, abban az esetben is áttörölhető- ugyanolyan módon, ahogyan az a wudú során is történik.

Kérdés (24): Hogyan kell a rögzítősínre rátörölni? Az egészet át kell törölni? Vagy elégséges csupán egy részét? Kérjük részletezze!

Válasz: Igen, azt teljes egészében kell áttörölni; mert az alapszabály szerint a helyettesítő cselekedet ugyanazt az ítéletet kapja, mint az, amit helyettesít, kivéve, ha a Szunna másként rendelkezik. Itt a rátörlés a mosás helyettesítője, így ahogyan a mosásnál az egész testrészt meg kell mosni, ugyanígy a törlésnél is az egész rögzítősínt át kell törölni. Ám ami pedig a lábbelire való törlést illeti, az engedmény, és a Szunna alapján elegendő annak egy részét áttörölni.

Második Fejezet: az Imádkozás

Jelentősége és erénye

Az ima leírása

A feledékenység leborulása

A recitálás leborulása

Az utazó imája és böjtje

A betegség és amit a betegnek figyelembe kell vennie

Hogyan tisztálkodik, imádkozik és böjtöl a beteg?

Az önkéntesen végzett ima

Az imádkozásra tiltott időszakok

Az imát elhagyó megítélése

Bűnbánat

Az Ima

* Az imádkozás meghatározása:

Ez a Magasztos Allahnak bemutatott imádati cselekedet, amely a felállás, a leülés, a meghajlás és a leborulás mozdulataiból áll, ezekkel együtt jár az Allahról történő megemlékezés, speciálisan meghatározott módon. Szükségszerű, hogy még az ima állapotába történő belépés előtt, elvégezze a hívő és teljesítse a meghatározott feltételeket, mint a tisztálkodás, a szemérem eltakarása, és az ima idejének elérése figyelembevételével - ha időben meghatározott imáról van szó - és többi ehhez hasonló feltétel is megvalósuljon.

Fontossága és erénye

Az ima a második Pillér az Iszlám Öt Pillére közül; ez az Iszlám legfontosabb pillére, a Két Tanúságtételt követően. Aki tagadja ennek kötelezően előírt voltát, az hitetlen. Hiszen az olyan, meghazudtolja Allahot és az Ő Küldöttét és a muszlimok közmegegyezését.

Aki pedig elismeri és elfogadja ennek kötelező voltát, de gondatlanul és nemtörődöm módon viszonyul ahhoz és nem végzi el a kötelező imákat; nos, a vallásjogtudósok vitáznak az ilyen személy megítélésével kapcsolatban. A helyes vélemény, hogy az ilyen személy hitetlen, olyan súlyú hitetlenség ez, amely kilépteti őt a Vallásból.

Az ima, egy összekötő kapocs, egy erős kötelék a hívő szolga és az ő Ura között. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى يُنَاجِي رَبَّهُ».

"Ha valaki közületek imádkozik - az a személy meghitt beszélgetés folytat az Urával."¹. Valamint ehhez kapcsolódva, a Magasztos Allah mondja ebben a qudszi hadíth-ban:

«قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَضْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: حَمَدَنِي عَبْدِي. وَإِذَا قَالَ: «الرَّحْمَنُ

¹ Al-Bukhári közölte, az Ima időpontjai Fejezetben; az Imádkozó meghitt beszélgetést folytat a Magasztos és Fenséges Urával című alfejezet, (531) szám alatt. És Muszlim, a Mecsetek Fejezetben, a Köpködés tilalma a mecsetekben című alfejezetben, (551) szám alatt. Anasz (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyomány alapján.

الرَّحِيمِ ﴿ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَتُنَى عَلَيَّ عَبْدِي. وَإِذَا قَالَ: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ قَالَ: مُحَمَّدَنِي عَبْدِي. فَإِذَا قَالَ: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ. فَإِذَا قَالَ: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ قَالَ: هَذَا لِعَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ.﴾

"Felosztottam az imát Köztem és az Én hívó szolgám között két részre; az Én hívó szolgámnak az jár, amit kér. Ha azt mondja a hívó szolga: (A dicsőség csak Allahot illeti, a Világok Urát), a Magasztos Allah mondja: Dicsőít engem a hívó szolgám. És amikor azt mondja: (A Könyörületesnek, az Irgalmasnak), a Magasztos Allah azt mondja: hálát adva magasztal Engem a hívó szolgám. És amikor azt mondja: (A Feltámadás Napja Urának), Mondja: Magasztosságomat hirdeti a hívó szolgám. És amikor azt mondja: (Egyedül Téged szolgálunk és kizárólag Hozzád fordulunk segítségért.) Mondja: Ez Köztem és a hívó szolgám között van; és az Én hívó szolgámnak az jár, amit kért. És amikor azt mondja: (Vezérelj bennünket az Egyenes Útra! Azok útjára, akikkel szemben Te könyörületet gyakoroltál; nem azokéra, akiket haragvásod sújt, sem pedig a tévelygőkére!); mondja: ez az Én hívó szolgámé, neki jár, amit kért."¹

¹ Muszlim közölte, Az Ima című fejezetben, a Megnyitó szúra recitálásának kötelező volta című alfejezetben (38/395) szám alatt, Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) hagyománya alapján.

Az ima az imádati cselekedetek kertje; amelyben mindenféle gyönyörű pár megtalálható: a takbír (Alláhu akbar - Allah a legnagyobb), amely által az imát megkezdjük; a felállás, amelyben az imádkozó Allah Szavát recitálja; a meghajlás, amelyben az Úr hatalmasságát dicséri; a meghajlásból való felemelkedés, amely az Allah iránti hálával és dicsőítéssel tölti el; a leborulás, amelyben magasztalja a Fenséges Allahot és az Ő mindenek felettségét; könyörögve fordul Hozzá fohással; és a leülés a fohászra és a tasahhud-ra és a befejezés az elköszönéssel.

Az ima segítség a fontos dolgokban és segít elkerülni a fertelmes parázna bűnöket és a helytelen elvetendő dolgokat. A Magasztos Allah azt mondja:

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ...﴾

(És keressetek támaszt a türelemben és az imádkozásban...) [A Tehén: 45; Q 2:45] És a Magasztos azt is mondja:

﴿أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ

وَالْمُنْكَرِ...﴾

(Recitáld (Muhammad - Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt, amire sugallatot kaptál a Könyvből! És végezd el az imát! Bizony az ima eltilt a fertelmes bűnös dolgoktól és az elvetendő kifogásolhatótól...) [A Pók: 45; Q 29:45].

Az ima a hívők fénye és világossága a sírjaikban és az Összegyűjtésük helyén. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«الصَّلَاةُ نُورٌ».

"Az imádkozás az fény"¹. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«مَنْ حَافِظَ عَلَيْهَا؛ كَانَتْ لَهُ نُورًا، وَبُرْهَانًا، وَنَجَاةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

"Aki megőrzi azt és pontosan végrehajtja azt, az a számára fény, bizonyíték és megmenekülés lesz a Feltámadás Napján."².

Az ima a hívők gyönyöre és öröme; boldogság és reménysugár a szemüknek. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«جُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ».

"Az ima az én boldogságommá és vigaszommá tétetett."³.

Az ima által eltöröltetnek a hibák és a vétkek; és jóvátétetnek a rossz dolgok. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«رَأَيْتُمْ نَوَّازِنَ نَهْرًا يَبَاقِ أَحَدِكُمْ، يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ، هَلْ يَبْقَى

¹ Muszlim közölte a Tisztaság című fejezetben, a Wudú kiválósága című alfejezetben, a (223) szám alatt; az Abú Málik al-As'ari (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján.

² Imám Ahmad közölte az al-Musznad című munkájában, (2/169), Abdulláh bin Amr (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyomány alapján.

³ An-Naszá'i közölte a Nőkkel való együttélés című fejezetben, a Nő szeretete című alfejezetben (3392) szám alatt. És Ahmad (3/128) az Anasz (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján.

مِنْ دَرَنِهِ - وَسَخِيهِ - شَيْءٌ؟» قَالُوا: لَا يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ. قَالَ: «فَكَذَلِكَ مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ، يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَّ الْخَطَايَا».

"Hogyan vélekedtek: ha lenne egy folyó valamelyikőtök ajtaja előtt, és ő abban naponta öt alkalommal megmosdana, vajon maradna-e a tisztátalanságából valami is? Azt mondták: nem maradna az ő tisztátalanságából semmi. Ő pedig azt mondta: "Ilyen a napi öt ima, általuk Allah eltörli a vétkeket és a bűnöket."¹.

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta:

«الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ، مَا لَمْ تُغَشَّ الْكِبَائِرُ».

"A napi öt kötelezően előírt ima és a Péntek imája a következő Pénteki imáig, jóvátevő megváltás a köztük lévő időszak számára, feltéve ha nem követnek el nagy bűnöket."².

«وَصَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعَشْرِينَ دَرَجَةً».

"És a Közösségben végzett ima huszonhét-szer

¹ Al-Bukhári közölte, az Ima Időpontjai című fejezetben, A napi öt ima megváltás című alfejezetben (528) szám alatt; és Muszlim a Mecsetek könyve című fejezetben, az Imára történő elmenés által a vétkek eltöröltetnek című alfejezetben (667) szám alatt. az Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyomány alapján.

² Muszlim közölte, a Tisztaság Könyve című fejezetben, a Napi öt kötelezően előírt ima és a Pénteki ima a következő Pénteki imáig jóvátevő megváltás a köztük lévő időszak számára című alfejezetben (233) szám alatt, az Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele.) által továbbított hagyomány alapján.

jobb, mint az egyedül végzett ima." Ibn Umar továbbította a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)¹.

És Ibn Masz'úd (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: "Aki azt szeretné, hogy holnap muszlimként találkozzon Allahhal, az őrizze meg és pontosan tartsa be az előírt imákat, ahol az azokra történő felhívás elhangzik. Hiszen Allah a ti Prófétátoknak (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elrendelte az Igazságra vezető utakat és ezek az Igazságra vezető utakhoz tartoznak. Ha valaki is közületek a házában végzi az imát, mint az, aki távol marad a mecsettől a házában, akkor elhagyátok a ti Prófétátok Útját. Ha pedig elhagyjátok a Prófétátok Útját úgy tévelygésbe kerültök. Ha egy férfi megtisztálkodik és azt kifogástalanul végzi el és elindul a mecsetek közül egy mecset felé - úgy Allah, minden egyes lépéséért, amit megtesz feljegyez egy jó cselekedetet, és általa fokokkal magasabbra emeli; és általa eltöröl egy rossz tettet. Láttunk olyan időket, amikor senki sem maradt távol a közösségi imától csupán a jól ismert képmutató. Volt olyan, hogy egy rogyadozó lábú, elgyengült férfit hozott két férfi, amíg fel nem

¹ Al-Bukhári közölte az Imára hívás című fejezetben, a Közösség kiválósága című alfejezetben, (645) szám alatt. És Muszlim, a Mecsetek könyve című fejezetben, a Közösségben végzett ima kiválósága című alfejezetben, (650) szám alatt.

állították az ima sorában.¹

Az imában történő khusú' - ami a szív alázatát, teljes jelenlétét és figyelmét jelenti -, valamint az ima betartása, ezek fenntartása és megőrzése a boldogulás eszköze és a Kertekbe való belépés lehetőségének módja. A Magasztos Allah mondja:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝١ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝٢ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ
اللُّغُو مُعْرِضُونَ ۝٣ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝٤ وَالَّذِينَ هُمْ لِمُروَجِهِمْ حَافِظُونَ ۝٥
إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝٦ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝٧ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝٨ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ
صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝٩ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝١٠ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ۝١١﴾

(Bizony boldogulásra jutottak a hívők 1

Akik az imájukban alázatosak 2

Akik az üres (tilalmas, tartalmatlan)
szóbeszédtől elfordulnak 3

És, akik megadják a zakát-ot 4

És, akik szemérmüket hűen őrzik. 5

Kivéve a feleségeiket vagy, akit a jobbjuk
birtokol, ezért nem kárhoztatandók 6

Akik ezen felül is vágyakoznak, úgy ők a törvényi
határt áthágók 7

És azok, akik a rájuk bízott letéteket és

¹ Muszlim közölte, a Mecsetek Könyve című fejezetben, a Közösségben végzett ima az Igaz Útmutatás megörökölt Prófétaí gyakorlatából származik című alfejezetben. (654) szám alatt.

ígéretek hűen betartják. 8

És azok, akik imáikat pontosan betartják és elvégzik 9

Ők lesznek az örökösök 10

Akik a Firdawsz-t (a Paradicsom legkiemelkedőbb helye) öröklik. Ők örökkön abban fognak tartózkodni. 11). [Hívók: 1-11; Q 23:1-11].

Az ima elfogadásának két alapvető fontosságú feltétele: az ima őszinte szándékkal történjen Allahért. Valamint azt úgy végezni el, ahogy az a Prófétai Szunná-ból fennmaradt. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».

"Bizony, a cselekedetek kizárólag a szándékok szerint ítéltetnek meg; minden embernek az jár, ami a szándékában állt."¹. És még azt is mondta:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي».

"Úgy imádkozzatok, ahogyan engem láttatok imádkozni!"².

¹ Al-Bukhári közölte, az Isteni Sugallat Kezdetek című fejezetben, a Hogyan kezdődött el az Isteni Sugallat című alfejezetben, (1) szám alatt. És Muszlim, a Kitábu-l-Imára című fejezetben, az Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainál "A cselekedetek kizárólag a szándékok szerint ítéltetnek meg" című alfejezetben, (1907) szám alatt; a Umar bin al-Khattáb által továbbított hagyomány alapján.

² Al-Bukhári közölte, az Imára hívás című fejezetben, az Utazó imára hívása ha közösséget alkotnak című alfejezet, (631) szám alatt; a Málík bin al-Huwayrith által továbbított hagyomány alapján.

Az Imádkozás leírása:

Ha ezek a feltételek teljesültek és felkészült az imára; a következőket teszi:

1- Egész testével a Qibla felé fordul, elhajlás vagy a elfordulás nélkül.

2 - Majd kinyilvánítja a szándékát arra az imára, amit el akar végezni. Ám a szándékot a szívében kell megtennie, nem kell hangosan kimondani.

3 - Majd elmondja a tiltó állapotba lépés takbírját, ami az "Alláhu akbar - Allah a legnagyobb". A takbír elmondásakor két kezét a vállai vagy a fülcimpái magasságába, azokkal egy vonalba emeli fel.

4- Majd jobb kezének tenyerét a bal kezének kézfejeére helyezi a mellkas fölött.

5- Majd elmondja a megnyitó fohászt:

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى التَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالطَّلَجِ وَالْبَرَدِ».

"Alláhumma bá'id baynî wa bayna khatáyáya kamá bá'adta bayna-l-masriqi wa-l-maghrib, Alláhumma naqqinî min khatáyáya kamá yunaqqá-th-thawbu-l-abyadu mina-d-danasz; Alláhumma-ghszilnî min khatáyáya bi-l-má'i wa-th-thaldzsi wa-l-barad. (Ó, Allah! Távolíts el engem a bűneimtől, ahogyan szétválasztottad a keletet a nyugattól! Ó, Allah! Tisztíts meg engem a bűneimtől, ahogyan a

fehér ruha megtisztul a szennyeződéstől! Ó, Allah! Mosd le az én bűneimet, vízzel, hóval és hideg jégesővel!"¹

6 - Vagy azt mondja:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

"Szubhánaka-Lláhumma wa bi-hamdik, wa tabáraka-szmuk,

wa ta'alá dzsadduk, wa lá iláha ghayruk"

(Magasztaltassék Allah! És az Irántad való hála által!Áldott a Te Neved. Mindenek felett van a Te Magasztosságod! Nincs más jogosan imádható isten Rajtad kívül.²

¹ Ebben a formában megfelel annak, amit al-Bukhári közölt az Imára hívás fejezetben, a Mit kell mondani az adhán után című alfejezetben, (744) szám alatt. És Muszlim, a Mecsetek Könyve, a Mit kell mondani a takbíratu-l-ihram (az ima megszentelt állapotába lépés takbír-ja) és a recitálás között című alfejezetben, (598) szám alatt. Az Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyomány alapján.

² Ez az Abú Dáwúd által közölt verzió, az Ima Könyve című fejezetben, az Aki úgy látja, hogy a megnyitás történhet „Szubhánaka-Lláhumma wa bi-hamdik” által alfejezetben, (775) szám alatt. És at-Tirmidhi az Ima Könyve című fejezetben, a Mit kell mondani az ima megnyitásakor című alfejezetben, (242) szám alatt. An-Naszá'i az Ima megnyitása című fejezetben, az Egy másik mód a fohászra az ima megnyitása és a recitálás között című alfejezetben (900) szám alatt. És Ibn Mádzsza az Ima elkezdése című fejezetben, az Ima megnyitása című alfejezetben; (804) szám alatt. Ahmad (3/50); Abú Sza'íd (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján; És szintén Abú Dáwúd a korábban említett helyen (776) szám alatt; és at-Tirmidhi a korábban említett helyen (243) szám alatt; és Ibn Mádzsza a korábban említett helyen (806) szám alatt, az Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján; Muszlim is közölte az Ima Könyve című fejezetben, az Azok bizonyítéka, hogy a Baszmala-t nem kell hangosan elmondani című alfejezetben (399) szám alatt; a hagyományláncolat megáll Umar bin al-Khattáb-al; a láncolatában gyengeség található.

7 - Majd Allah oltalmát kéri és azt mondja: "Aúdu bi-Lláhi mina-s-saytáni-r-radzsím" (Allah oltalmát és menedékét kérem a megkövezendő sátán elől).

8- Majd baszmalá-t (bi-szmi-Lláh - Allah Nevében) mond és elrecitálja a Fátihá-t, mondván:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥ صِرَاطَ
الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦﴾

Bismilláhi-r-rahmáni-r-rahím (A Könyörületes és Irgalmas Allah Nevében) 1

Alhamdulillahí Rabbil-álamín (Hála legyen Allah-nak, a Világok Urának) 2

Arrahmáni-r-Rahím (A Könyörületesnek, az Irgalmasnak) 3

Málikí yami-d-dín (A Feltámadás Napja Urának) 4

Iyyáka na'budu wa Iyyáka naszataín (Egyedül Téged szolgálunk és kizárólag Hozzád fordulunk segítségért) 5

Ihdina-sz-szirátal musztaqím (Vezérelj bennünket az Egyenes Útra) 6

Szirátal-lathína an'amta alayhim ghayril-maghdúbi alayhim wala-d-dállín (Azok útjára, akikkel szemben Te könyörületet gyakoroltál, nem azokéra, akiket haragvásod sújt, sem pedig a tévelygőkére) 7. Ezt követően "ámín"-t mond; azaz: Ó, Allah hallgasd meg a fohászatot.

9 - Majd azt recitálja a Koránból, amire képes; a hajnali imában hosszasan végzi a recitálást.

10- Majd meghajlást végez, meghajtva hátát Allah magasztalása jeleként, és meghajlásakor Alláhu akbar-t mond, kezeit felemeli a vállai magasságába; a Szunna pedig, hogy a hátát vízszintesen kinyújtsa és a fejét is ehhez kell igazítania. Két kezét a térdeire helyezi az ujjait kissé szétterpesztve.

11 - A meghajlása során azt mondja: "szubhána Rabbiya-l-Athím (Magasztaltassék az én Hatalmas Uram!); háromszor mondja ezt el; és ha még hozzá teszi:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي».

"Szubhánaka-Lláhumma Rabbaná wa bi-hamdik Alláhumma-ghfir lí" (Magasztaltass ó, Allah! Urunk! Az Irántad való hála által. Ó, Allah! Bocsáss meg nekem!);¹

«سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ».

"Szubbúhun, Quddúszun, Rabbu-l-malá'ikati wa-r-rúh" (Magasztos, Fenséges, Dicsőített. Az Angyalok és a lélek Ura!);² azáltal helyesen cselekszik.

12 - Majd felemeli a fejét a meghajlásból ezt mondva: "Szemi'a-Lláhu liman hamidah" (Allah

¹ Al-Bukhári jegyezte le (761) szám alatt és Muszlim (484) szám alatt.

² Muszlim jegyezte le (487) szám alatt és Abú Dáwúd (872) szám alatt.

meghallgatja azt, aki Neki ad hálát és Őt dicsőíti); ekkor két kezét a vállai magasságába emeli fel.

13 - Az imám mögött imádkozó nem mondja a "Szemi'a-Lláhu liman hamidah" szavakat; helyette azt mondja: "Rabbaná wa Laka-l-hamd" (Urunk! Tiéd a hála és a köszönet)".

14 - Miután felemelkedett azt mondja:

«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، مِلءَ السَّمَاوَاتِ، وَمِلءَ الْأَرْضِ، وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ».

"Rabbaná wa Laka-l-hamd, mil'a-sz-szamáwáti wa mil'a-l-ardi wa mil'a má si'ta min say'in ba'd" (Urunk! És Tiéd a hála és a dicsőség, mindabban, ami megtölti az egeket és megtölti a földet, és megtölti mindazt, amit Te akarsz.)¹.

وإن زاد: «أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ: لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ» فحسن.

És még ha hozzáteszi: "Te vagy a legméltóbb a dicsőítésre és a magasztalásra, és mindarra, amit a hívő szolga mondhat. Mindenki közölünk a Te szolgád! Senki sem akadályozhatja meg azt, amit Te adsz és senki sem adhatja azt, amit Te visszatartasz. Egy hatalommal és vagyonnal rendelkező személy semmilyen haszonnal nincs Veled szemben."² - akkor ezt helyesen teszi.

¹ Muszlim jegyezte le (471) szám alatt és Abú Dáwúd (760) szám alatt.

² Muszlim jegyezte le (477) szám alatt és Abú Dáwúd (847) szám alatt.

15- Majd elvégzi az első leborulást, teljes odaadó alázattal Allah iránt és a leborulásakor mondja: "Alláhu akbar", majd a hét testrészre borul le: a homlok az orral együtt, a két tenyér, a két térd, és lábujjhegyek. A felkarjait az oldalától eltartja, alkarját nem teszi le a földre, lábának ujjhegyei a Qibla felé mutatnak.

16 - A leborulásakor ezt mondja: szubhána Rabbiya-l-A'lá (Dicsőség Uramnak, a Legmagasabbnak); ezt háromszor mondja el. És ha még hozzáteszi:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي».

"Szubhánaka-Lláhumma Rabbaná wa bi-hamdik Alláhumma-ghfir lí" (Magasztaltass, ó Allah! Urunk! Az Irántad való hála által!. Ó Allah! Bocsáss meg nekem!)¹,

«سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ».

"Szubbúhun, Quddúszun, Rabbu-l-malá'ikati wa-r-rúh" (Magasztos, Fenséges, Dicsőített. Az Angyalok és a lélek Ura!)², azáltal helyesen cselekszik.

17- Majd a fejét felemeli a leborulásból, mondván: "Alláhu akbar".

18 - Majd a két leborulás között, leül a bal lábfejére, a jobb sarkát úgy felemeli, hogy a lába

¹ Al-Bukhári jegyezte le (761) szám alatt és Muszlim (484) szám alatt.

² Muszlim jegyezte le (487) szám alatt és Abú Dáwúd (872) szám alatt.

lábujjhegyen támaszkodjon. Jobb kezét a jobb combja szélére helyezi, a térde mögé. A kisujját és a gyűrűsujját visszahajtja; a mutatóujját felemeli, amelyet a fohásza során folyamatosan mozgat. Hüvelykujjának begyét és a középső ujjbegyével, kört formálva összeilleszti. Bal kezét széttárt ujjakkal a combja szélére helyezi, a térdét követve.

19- A két leborulás közötti ülésekor ezt mondja:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي».

"Rabbi-ghfir lí wa-rhamnín, wa-hdiní wa-rzuqní wa-dzsburní wa áfiní" (Uram! Bocsáss meg nekem! Könyörülj rajtam, vezérelj engem, gondoskodj rólam, támogass engem és védelmezz meg engem!)¹.

20- Majd elvégzi a második leborulást, teljes szívbeli alázattal a Magasztos Allah iránt, úgy mint az elsőt, és ugyanazt mondja és teszi mint az elsőben. Majd "Alláhu akbar-t" mond a leborulásakor.

21- Majd felemelkedik a második leborulásból, mondva "Alláhu akbar" és elvégzi a második raká-t, ugyanúgy, mint az elsőt, ugyanazt teszi és mondja mint az elsőben, azzal a kivétellel, hogy ekkor nincs megnyitó fohász.

22- Majd a második raká elvégzése után ülésben helyezkedik el, mondva "Alláhu akbar", és leül,

¹ Muszlim jegyezte le (2697) szám alatt és Abú Dáwúd (850) szám alatt.

ahogyan a két leborulás közben ülésben helyezkedett el.

Majd elmondja a Tasahhud-ot, ebben az ülő helyzetben: "at-tahyyátu li-Lláhi wa-sz-szawaláwu wa-t-tayyibát. Asz-szalámu alayka ayyuhá-n-nabiyyu wa rahmatu-Lláhi wa barakátuh, asz-szalámu alayná wa alá ibádi-Lláhi-sz-szálíhín. Ashadu an lá iláha illá-Lláh wa ashadu anna Muhammadan abduhu wa raszúluh. Alláhumma szalli alá Muhammad wa alá áli Muhammad, kamá szallayta alá Ibráhíma wa alá áli Ibráhím, innaka hamídun madzsíd; Wa bárík alá Muhammadin wa alá áli Muhammad, kamá bárakta alá Ibráhíma wa alá áli Ibráhím innaka hamídun madzsíd. Aúthu bi-Lláhi min adábi dzsahannam wa min adábi-l-qabr, wa min fitnati-l-mahyá wa-l-mamát, wa min fitnati-l-maszíhi-d-daddzsál" (Az üdvözlések Allah-nak járnak, és a magasztalás és a jó dolgok! Béke reád, ó Próféta és Allah Áldása. Béke reánk és Allah kegyes istenfélő szolgálira. Tanúsítom, hogy nincs más jogosan imádkható isten csak Allah. És tanúsítom, hogy Muhammad az Ő hívő szolgája és Küldötte. Ó, Allah! Add meg dicséreted Muhammad-nak és Muhammad háznépének, ahogyan dicséreted adtad Ábrahámnak és Ábrahám háznépének, bizonyára a Legméltóbb vagy a dicséretre és a Legmagasztosabb vagy. És áldd meg Muhammad-ot és Muhammad háznépét, ahogyan megáldottad Ábrahámot és Ábrahám háznépét. Bizonyára a

Legméltóbb vagy a dicséretre és a Legmagasztosabb vagy. Allah-hoz menekülök a Pokol büntetése elől és a sír büntetése elől, az élet és a halál megpróbáltatásai elől, és a hazug Messiás próbatétele elől.)

24 - Majd úgy fohászkodhat az Urához amivel szeretne, a földi lét és a Túlvilág jó dolgait áhítozva.

25- Majd elköszön (az imából) jobb oldalra fordulva mondva: "asz-szalámu alaykum wa rahmatu-Lláh" (béke veletek és Allah Könyörülete), és bal oldalra fordulva ugyanígy.

26- Ha az ima három vagy négy raká-ból áll, akkor az első tasahhud végén - azaz "Ashadu an lá iláha illá-Lláhu wa ashadu anna Muhammadan abduhu wa raszúluh." - megáll.

27- Majd kiegyenesedve feláll és "Alláhu akbar"-t mond és ekkor két kezét a vállai magasságába felemeli.

28 - Majd elvégzi azt, ami még az imájából maradt olyan módon, ahogy azt a második raká-ban is tette; azzal a kivétellel, hogy ekkor már csak a Fátiha-t recitálja.

29- Majd leül "mutawwarikan" (tawarruk pozícióban), a jobb sarkát úgy felemeli, hogy a lába lábujjhegyen támaszkodjon és a bal lábát a jobb lába alatt kicsúsztatja, így helyezkedik el a földön ülve, kezeit a combjaira helyezi, ahogyan az első tasahhud-ban tette.

30- Majd ebben az ülésben elmondja az egész

tasahhud-ot.

31- Majd elköszön (az imából) jobb oldalra fordulva mondja: "asz-szalámu alaykum wa rahmatu-Lláhi" (béke veletek és Allah Könyörülete), és bal oldalra fordulva ugyanígy.

* Makrúh (kifogásolt) dolgok az ima során:

1 - Makrúh az ima során a fejfel vagy csupán a tekintettel elfordulni; a tekintet felemelése az ég felé kimondottan tilos.

2 - Az ima során makrúh a felesleges matatás és a szükségtelen mozgás.

3 - Makrúh az ima során: valami olyat magunkkal vinni, ami elvonja a figyelmet, mint például valami nehéz dolgot, vagy valami színes dolgot, ami esetlegesen vonzaná a figyelmet és a tekintetet.

4 - Az ima során makrúh: a takhasszur: azaz a kéznek a derékra, ágyékre helyezése.

* Olyan dolgok, amelyek érvénytelenítik az imát:

1 - Érvénytelenné válik az ima a szándékos beszédűtől, még akkor is ha nagyon rövid, pár szavas is.

2 - Az ima érvénytelenné válik a qibla-tól (az ima iránya) történő elfordulás által - ha az a test egészével történik meg.

3 - Az ima érvénytelenné válik ha bélgáz távozik, vagy minden olyan által, ami szükségessé tenné a wudú-t vagy a guszl-t.

4 - Az ima érvénytelen: a gyakori, egymást követő, ám szükségtelen mozgások és mozdulatok

miatt.

5 - Az ima érvénytelenné válik a legkisebb nevetés miatt is.

6 - Az ima érvénytelenné válik, ha szándékosan ad hozzá (az előírtnál több) meghajlást, leborulást, felállást vagy ülést.

7 - Az ima érvénytelen ha szándékosan megelőzi az ima vezetőjét.

8 - Szintén az ima érvénytelenítői közé tartozik: az olyan ruhában elvégzett ima, amin keresztül láthatóvá válik a bőr, (ahogyan az világosan olvasható a következő kérdésre adott válaszban):

Igen tisztelt Sejk; Muhammad bin Szálih al-Uthaymín.

Békesség Önnel és Allah áldása és irgalma. Kérném Öntől a választ a következő kérdésre:

Sokan könnyű áttetsző ruhában imádkoznak, amelyen átlátszik a bőr, és ezek alatt rövid nadrágot viselnek, amely nem éri el a comb közepét. Így a comb közepe láthatóvá válik a ruhán keresztül. Mi az ilyen emberek imájának a megítélése?

És veletek is békesség és Allah könyörülete és áldásai.

Az ilyen emberek imájának megítélése olyan, mintha valaki csak rövid nadrágban (alsónadrágban) imádkozna más ruhadarab nélkül; mivel az áttetsző ruhák, amelyek láttatni engedik a bőrt, nem számítanak takarásnak, így a jelenlétük olyan, mintha nem is lennének. Ennek alapján az ő

imájuk érvénytelen – ez a helyesebb vélemény a tudósok álláspontjai közül, és ez az ismert vélemény Ahmed imám (Allah irgalmazzon neki) iskolájából¹. Ennek oka, hogy a férfiak számára az ima során kötelező eltakarni a köldök és a térd közötti részt. Ez a legkevesebb ahhoz, hogy betartsuk a Magasztos és Fenséges Allah Parancsát, ami így szól:

﴿يَبْنَىْ ءَادَمَ حُدُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ...﴾

(Ó, Ádám fiai! Minden imahelyen vegyétek magatokra a díszeiteket...)² [A Magaslatok: 31; Q 7:31].

Számukra a következő két dolog közül az egyik kötelező: vagy olyan nadrágot viselnek, amely eltakarja a köldök és a térd közötti részt; vagy pedig ezek fölé a rövid nadrágok fölé egy vastag ruhadarabot vesznek fel, amely nem láttatja át a bőrt.

Ez a tett, amely a kérdésben került említésre - tévedés és veszélyes. Az ő feladatuk, hogy bűnbánatot mutassanak be a Magasztos Allahnak emiatt. És törekedniük kell, hogy teljes és tökéletes módon takarják el azt a rész, amit az ima során el

¹ Al-Inszáf ma'a-l-Muqni' wa-s-Sarhu-l-Kabír (3/200); Muntaha-l-Irádát ma'a sarh al-Buhúti (1/298)

² Azaz a legszebb ruházatot viseljétek az ima idején. Ruhákat, amelyekkel eltakarhatjátok a szemérmeket. A férfiaknak a köldöktől a térdéig kell takarva lennie, ám ajánlott a két váll letakarása is.

kell takarni.

Kérjük a Magasztos Allahot, hogy adjon nekünk és a muszlim testvéreinknek igaz Útmutatást, erőt és sikert annak eléréséhez, amit szeret és, amivel elégedett. Ő a Bőkezű és Nagylelkű.

Írta

Muhammad asz-Szálih al-Uthaymín

Ramadán hónap 5 napján, A.H. 1408-as évben.

Megemlékező fohászok, amelyek hiteles formában maradtak fenn, amelyek a kötelezően előírt imából való elkészítés után említhetők

Ajánlott elmondani:

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ».

"Asztaghfiru-Lláh Asztaghfiru-Lláh Asztaghfiru-Lláh Alláhumma Anta-sz-Szalám wa minka-sz-szalám tabárankta yá tha-l-dzsáláli- wal-ikrá" (Allah bocsánatát kérem, Allah bocsánatát kérem, Allah bocsánatát kérem! Ó, Allah! Te vagy az, aki minden hiánytól mentes és aki minden rossztól védelmet ad. Magasztaltass, ó, Te, a Fennkölség és Magasztosság Birtokosa!)¹.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ التَّعَمُّةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ».

¹ Muszlim jegyezte le (591) szám alatt és Abú Dáwúd (1512) szám alatt.

"Lá iláha illá-Lláhu wahdahu lá saríka lah, lahu-l-mulku wa lahu-hamdu wa huwa alá kulli say'in qadír. Lá hawla wa lá quwwata illá bi-Lláhi, lá iláha illá-Lláhu wa lá na'budu illá iyyáhu lahu-n-ni'mat wa lahu-l-fadl wa lahu-th-thaná'u-l-haszan, lá iláha illá-Lláh mukhliszína lahu-d-dín wa law kariha-l-káfirún" (Nincs más jogosan imádható isten csak Allah! Ő az egyedüli, akinek nincs társa! Övé a hatalom és csak Őt illeti a teljes dicsőség, és Ő mindenre képes. Nincs más erő és hatalom csak Allah által. Nincs más jogosan imádható isten csak Allah. Csak és kizárólag Őt imádjuk. Kizárólag Tőle vannak a kegyek és csak Neki köszönhető minden jószág és Övé a szép magasztalás. Nincs más jogosan imádható isten csak Allah; egyedül Felé fordulunk az imádatainkkal, még ha ez nem is tetszik a hitetleneknek.)¹

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

"Lá iláha illá-Lláhu wahdahu lá saríka lah, lahu-l-mulku wa lahu-hamd wa huwa alá kulli say'in qadír. Alláhumma lá máni'a limá a'tayt wa lá mu'tiya limá mana't, wa lá yanfa'u tha-l-dzsaddi minka-l-dzsadd." (Nincs más jogosan imádható isten csak Allah! Ő az egyedüli, akinek nincs társa! Övé a hatalom és csak Őt illeti a teljes dicsőség, és Ő

¹ Muszlim jegyezte le (594) szám alatt; és an-Naszá'i (1340) szám alatt.

mindenre képes. Ó, Allah! Nincs megakadályozója annak, amit Te adsz; és nincs senki, aki adhatna, ha Te azt megakadályozod. És a hatalommal rendelkező személy hatalma semmit sem használ a számára Veled szemben.)¹

Törekednie kell arra, hogy olyat mondjon el, ami hiteles formában maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a taszbíh-ból (szubhána-Lláh - magasztaltassék Allah), és a tahmíd-ból (al-hamdu li-Lláh - dicséret és hála Allahnak), és a takbír-ból (Alláhu akbar - Allah a legnagyobb). Ezek több verzióban és megszövegezéssel is hitelesen maradtak fenn; a legjobb ha egyik alkalommal az egyiket, a másik alkalommal a másik verziót mondja el.

Az első; mondja: "szubhán Allah" harmincháromszor; és "alhamdu Lilláh" harmincháromszor és "Allahu akbar" harmincháromszor; majd fejezze be a következővel:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

"Lá iláha illa-Lláh, wahdahu la saríka lah, Lahu-l-mulk, wa lahu-l-hamd, wa Huwa alá kulli sayin qadír." (Nincs más

jogosan imádható isten csak Allah! Ő az Egyedüli,

¹ Al-Bukhári jegyezte le (6862) szám alatt és Muszlim (593) szám alatt.

Akinek nincs társa! Övé a hatalom és csak Őt illeti a teljes dicsőség, és Ő mindenre képes.)¹

A második: mondja a következőt: "szubhán Allah" harmincháromszor; és az "alhamdu Lilláh" harmincháromszor és az "Allahu akbar!" harmincnégyszer.²

A harmadik; mondhatja ezt is: "szubhán Allah" tízszer; és az "alhamdu Lilláh" tízszer és az "Allahu akbar" szintén tízszer.³

A negyedik, mikor azt mondja: "szubhán Allah, és alhamdu Lilláh és lá iláha illa-Lláh és Alláhu akbar" Huszonötször.⁴

¹ Muszlim közölte, a Mecsetek Könyve című fejezetben, az Ajánlott az Allahról történő megemlékezés az ima után című alfejezetben; (597) szám alatt; az Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

² Muszlim közölte a Mecsetek Könyve című fejezetben, az Ajánlott az Allahról történő megemlékezés az ima után című alfejezetben, (596) szám alatt; a Ka'b bin Udzsra által továbbadott hagyomány alapján.

³ Al-Bukhári közölte, a Fohászok Könyve című fejezetben, a Fohász az ima után című alfejezetben, (6329) szám alatt; Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján; továbbá Abú Dáwúd a Kitáb al-Adab című fejezetben, az Allah magasztalása a lefekvéskor című alfejezetben, (5065) szám alatt; továbbá at-Tirmidhi a Fohászok Könyve című fejezetben, Ami a magasztalás és az Allah a Legnagyobb és a Hála és köszönet Allahnak kifejezésekkel kapcsolatban fennmaradt - a lefekvés idején című alfejezetben (3410) szám alatt; és An-Naszá'i, a Kitáb al-szahw című fejezetben, a Magasztalás mennyisége, száma az imából történő elköszönés után című alfejezetben (1349) szám alatt. És Ahmad (2/160) szám alatt; az Abdulláh bin Amr (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

⁴ At-Tirmidhi közölte a Fohászok Könyve című fejezetben, Ami a magasztalás és az Allah a Legnagyobb és a Hála és köszönet Allahnak kifejezésekkel kapcsolatban fennmaradt - a lefekvés idején című alfejezetben (3413) szám alatt; an-Naszá'i a Kitáb al-szahw című fejezetben, Egy másik módozat a tasbíh számát illetően című alfejezetben (1351) szám alatt; és

Továbbá, ajánlott az is, hogy recitálja az Áyatu-l-Kurszi-t (a Szék Verse); továbbá:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

(Mondd: "Ő, Allah az Egyedüli, az Egyetlen!" 1)
és

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

(Mondd: "A hajnal Uránál keresek menedéket."
1) és

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

(Mondd: "Az embereke Urához menekülök. 1)

A feledékenységi leborulás szabályai

A feledékenységi leborulásnak három oka létezik: a hozzáadás; a csökkentés; és a kétely.

A hozzáadás:

Például: ha az ember, az imája során, egy meghajlást még hozzáad és így az első raká-ban két meghajlást végez, vagy eggyel több leborulást és ennek következtében három leborulást végez; vagy felállást, azaz feláll az ötödik raká-hoz is - például - a négy raká-s ima során; majd ezt követően tévedése eszébe jut és eláll attól.

Ha a feledékenység leborulása ebből fakad;

Ahmad (5/184) szám alatt Zayd Bin Thábit (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján; ahogyan an-Naszá'i is közölte a Kitáb al-Szahw című fejezetben, Egy másik módozat a taszbih számát illetően című alfejezetben (1352) szám alatt; az Ibn Umar (Allah legyen elégedett kettejükkel) által továbbadott hagyomány alapján.

akkor az az elköszönés után történik, azaz: elmondja az ember a tasahhud-ot, majd elköszön az imából; majd két leborulást végez és ismételten elköszön; hasonlóan járt el a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) is, midőn ötöt imádkozott, majd emlékeztették erre az elköszönés után és leborulást végzett az elköszönés után.¹

Nem mondhatjuk, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az elköszönés után, szükségből fakadóan végzett volna leborulást, mivel ezt csupán az elköszönés után tudta meg. És ez így van; ám, mi azt mondjuk: ha a megítélés és a döntés más lett volna, mint amit ő tett, akkor ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta volna nekik: ha még az elköszönés előtt tudjátok, hogy többletet végeztetek, akkor végezzetek leborulást miatta, még az elköszönés előtt. Ám, miután megerősítést nyert az ügy, úgy, ahogyan volt, akkor ismertté vált, hogy a feledékenység leborulása a többlet miatt - az elköszönés után történik.

Erre mutat rá az is, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) miután elköszönt a déli és a délutáni ima csak két raká

¹ Al-Bukhári közölte az Ima Könyve című fejezetben; a Mi maradt fenn a Qibla-val kapcsolatban című alfejezetben (404) szám alatt; és Muszlim, a Mecsetek Könyve című fejezetben, a Feledékenység az ima során és az amiatt végzett leborulás című alfejezetben (572) szám alatt; Ibn Masz'úd által továbbadott hagyomány alapján.

után; majd emlékeztették őt; ő befejezte az imáját, majd elköszönt. Majd két leborulást végzett, majd ismételen elköszönt.¹ Hiszen az elköszönés az ima közben hozzáadott cselekedetnek számít; ezért a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) utána végzett leborulást.

Ahogy ez a hadíthokból bizonyított, úgy az érvelés is arra mutat; hiszen ha valamit hozzáad az ima során és feledékenység miatti leborulást végez még azelőtt, hogy elköszönne, ez az imában kétszeres hozzáadássá válik. És ha az elköszönés után végez leborulást azáltal egy többlet cselekedetté lesz, ami feledékenység miatt következett be.

A csökkentés:

Ennek a leborulása az elköszönés előtt történik; mint például: ha elfelejti az első tasahhud-ot és feláll; vagy elfelejti elmondani a leborulás során: "szubhána Rabbí-l-A'lá"; vagy elfeledi elmondani a "szubhána Rabbí-l-'Azím" a meghajlása során. Ilyenkor leborul mielőtt elköszönne; mivel az ima hiányos hiszen elhagyott egy vagy több kötelezően

¹ Al-Bukhári közölte, az Ima Könyve című fejezetben; a Tasbíku-l-asábi' fi-l-maszádzsid című alfejezetben (482) szám alatt. És Muszlim a Mecsetek Könyve című fejezetben, a feledékenység az ima során és az amiatt végzett leborulás című alfejezetben, (573) szám alatt. Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján. Ahogy Muszlim is közölte a korábban említett helyen, (574) szám alatt, Imrán bin Huszayn (Allah legyen elégedett kettejükkel) által továbbított hagyomány alapján, kivéve, hogy azt mondta: "Három raká után köszönt el."

előírtat. A bölcsesség megköveteli, hogy végezzen feledékenységi miatti leborulást mielőtt elkészüljön az imából. Így pótolhatja a hiányosságot még azelőtt, hogy befejezné az imát.

És erre mutat rá az Abdullah bin Buhayna által továbbadott hagyomány, amiben:

«أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمُ الظُّهْرَ، فَقَامَ مِنَ الرَّكْعَتَيْنِ وَلَمْ يَجْلِسْ، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ، وَانْتَظَرَ النَّاسَ تَسْلِيمَهُ، كَبَّرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ جَالِسٌ، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ».

"Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az embereknek vezette a déli imát; majd az első két raká után felállt és nem maradt ülve. Mikor befejezte az imát; az emberek várták az imából történő elkészülést. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azonban Alláhu akbar-t (Allah a Legnagyobb) mondott, miközben ült és elvégzett két leborulást; majd azt követően köszönt el.¹

Kétely felmerülése, a többlet vagy a kevesebb elvégzett cselekedet esetén:

Ha kételkedik abban, hogy vajon négy vagy három raká-t imádkozott? Akkor két lehetősége van:

¹ Al-Bukhári közölte az Imára hívás könyve című fejezetben, az Aki nem tartja kötelezőnek az első tasahhud-ot című alfejezetben (829) szám alatt. És Muszlim is közölte, a Mecsetek Könyve című fejezetben, a Feledékenységi az imában és a miatta végzett leborulás című alfejezetben (570) szám alatt.

Az első lehetőség: hogyha a két eset közül valamelyik - a többlet vagy a kevesebb - megtörtént, abban az esetben aszerint kell cselekednie, ami valószínűbbnek tűnik neki. Ezért feledékenység miatti leborulást végez az imából történő elköszönés után. Ahogyan az az Ibn Masz'úd (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyományban olvasható:

«إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ فَلْيُيَمِّمْ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيَسْلَمْ، ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ».

"Ha valaki kételkedik az imájával kapcsolatban, hogy mennyit végzett, akkor gondolkodjon el, hogy melyik a valószínűbb és erre alapozzon, majd elköszön az imából, azt követően két leborulást végez." Így mondta a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget); vagy ezt a tartalmat tudatta¹.

A második lehetőség: ha kétsége van a többlet vagy a kevesebb miatt, anélkül, hogy bármelyik is valószínűbbnek tűnne neki, abban az esetben a bizonyosságra épít - ami a legkisebb - majd ennek alapján fejezi be az imát, majd két leborulást végez még azelőtt, hogy elköszönne. Ez maradt fenn a

¹ Al-Bukhári közölte, az Ima Könyve című fejezetben, a Qibla felé fordulás, bárhol is legyen című alfejezetben (401) szám alatt. És Muszlim a Mecsetek Könyve című fejezetben, a Feledékenység az ima során és az amiatt végzett leborulás című alfejezetben (572) szám alatt; az Ibn Masz'úd (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyomány alapján.

Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájában¹.

* A feledékenységi leborulás szabályaiból:

1 - Ha az imádkozó szándékosan elköszön még azelőtt, hogy teljessé vált volna az ima - az imája érvénytelenné válik.

2 - Ha az imádkozó, szándékosan, több felállást, leülést, meghajlást vagy leborulást végez - az imája érvénytelenné válik.

3 - Ha elhagy egy pillért az ima pillérei közül; ha ez a takbratu-l-ihrám (az ima állapotába való belépés "Allah akbar"-ja) volt, akkor nincs imája - akár szándékosan, akár feledékenységből tette. Hiszen imája nem a szabályok és előírások szerint kezdődött el. Ha az elhagyott pillér nem a takbíratu-l-ihrám volt, és azt szándékosan hagyta el - az imája érvénytelen.

4 - Ha egy kötelezően előírtat szándékosan elhagy az ima kötelező dolgai közül - az imája érvénytelen.

5 - Ha a feledékenység leborulása az elköszönés után volt; abban az esetben kötelező, hogy második alkalommal is elköszönjön az imából.

A feledékenységi leborulás szabályainak rövid összefoglalása:

¹ Muszlim közölte, a Mecsetek Könyve című fejezetben, a Feledékenység az ima során és az amiatt végzett leborulás című alfejezetben, (571) szám alatt, az Abú Szaíd (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

Az első kérdéskör /1 - az elköszönéssel kapcsolatban, még azelőtt, hogy az ima teljessé vált volna.

Ha az imádkozó feledékenységből kifolyólag köszön el, még az ima teljessé tétele előtt

Ennek a helyzete, ha csupán hosszabb idő eltelte után emlékszik vissza; újra elkezd az imát.

Ám, ha rövid időn belül visszaemlékszik tévedésére - mondjuk öt perc elteltével - akkor befejezi az imáját, ahonnan abbahagyta és elköszön abból.

A leborulás helye / az elköszönés után. Akkor két feledékenységi leborulást végez és másodszorra is elköszön.

Kérdéskör / 2 - hozzáadás az imához

Ha az imádkozó, az imája során, több felállást, leülést, meghajlást vagy leborulást végez

Helyzete akkor, ha a hozzáadás elvégezte után jön rá a tévedésére; akkor csak feledékenységi leborulást kell végeznie.

Ha még a hozzáadás során ráébred tévedésére; akkor vissza kell térnie és el kell hagynia a hozzáadást.

A leborulás helye / a feledékenységi leborulást az elköszönés után végzi el és másodszorra is elköszön.

Kérdéskör / 3 - a pillérek elhagyása Ha elhagy

egy pillért az ima pilléreiből, feledékenység miatt - kivéve a takbíratu-l-ihrám-ot

Helyzete / ha elér annak a helyéhez a következő raká-ban; érvénytelen az a raká amiben a feledékenység történt és az azt követő veszi át a helyét.

Ha nem ér el annak a helyéhez, abban a raká-ban, ami következik; akkor vissza kell térnie az elhagyott pillér helyéhez, és azt a helyes módon kell elvégezni azzal együtt, ami utána következik. A leborulás helye / mindkét esetben kötelező számára a feledékenység miatti leborulás elvégzése; és ennek helye: az imából történő elköszönés után van.

Kérdéskör /4 - az imát érintő kétely esete

Ha kétség gyötri hány raká-t is imádkozott: vajon kettőt, vagy hármat? Úgy, két lehetőség létezik:

Az első helyzet / a két eset közül, ha az egyik valószínűbbnek tűnik a számára, ezért a legvalószínűbb alapján végzi és fejezi be az imáját, majd elköszön az imájából.

A második eset: ha a számára egyik helyzet sem tűnik valószínűbbnek, akkor a bizonyosra alapoz, ami a kevesebb; majd ennek alapján fejezi be az imáját.

A leborulás helye: a feledékenységi leborulást az imából történő elköszönés után végzi el - az első esetben.

A feledékenységi leborulást az imából történő elkészítés előtt végzi el - a második esetben.

Kérdéskör / 5 - az első tasahhud elhagyása feledékenységből fakadóan

A kötelezően előírtak szabályai olyanok, mint az első tasahhud-hoz kapcsolódó szabályok.

Helyzete / ha nem emlékszik vissza rá, már csak akkor amikor már teljesen állva van, akkor folytatja az imáját és nem tér vissza elvégezni a tasahhud-ot.

Ha felemelkedése közben ébred rá tévedésére, ám még mielőtt teljes állásban helyezkedett volna el; visszatér az ülésbe és elvégzi a tasahhud-ot. Ezt követően befejezni az imáját.

Ha ráébred a tévedésére még azelőtt, hogy a combjait felemelte volna a lábszáraitól, abban az esetben ülésben marad, elvégzi a tasahhud-ot, így helyesen és teljesen be tudja fejezni az imáját; és nem végez feledékenységi leborulást. Hiszen abból sem többlet, sem csökkentés nem származott.

A leborulás helye/ a feledékenységi leborulást még az imából történő elkészítés előtt végzi el.

A recitálás leborulása

Ennek oka: Ha az ember egy olyan Korán-Vershez ér, amelyben leborulás van; a leborulások helyei a Kegyes Koránban jól ismertek és a lap szélén speciális jel is mutatja azokat a muszhaf-ban (a Korán írott, vagy nyomtatott példánya). Ha az

ember elér egy Ájá-t, amiben szadzsa van, abban az esetben, erősen ajánlott számára leborulni a Magasztos és Fenséges Allahnak. Sőt, némely tudós véleménye szerint a recitálás leborulása kötelező. A hiteles vélemény pedig, hogy ez nem kötelező; hiszen az Igazhívők Vezetője, Umar bin al-Khattáb (Allah legyen elégedett vele) egy pénteki napon oktató vallási beszédet mondott és egy sadzsda Korán-Verset recitált, amely a Méhek című szúrában van; ekkor leborult; majd egy másik pénteken ismét recitálta, ám nem végzett leborulást. Majd ő (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: "Allah nem tette kötelezővé számunkra a recitálás leborulását - csak ha valaki úgy akar cselekedni".¹. Az itt használt kivétel megszakított; azaz a "csak ha valaki úgy akar cselekedni" szavai értelme - ha akarjuk leborulunk. Ám a "csak ha valaki úgy akar cselekedni" értelme nem egy előírt kötelezettség, ami ránk terhelte. Hiszen a kötelezően előírt kötelezettségek nem kapcsolódnak az akarathoz. Umar (Allah legyen elégedett vele) ezt a Társak nagy számú csoportja jelenlétében cselekedte meg - ám, senki sem emelt közülük kifogást ezzel kapcsolatban. Holott ismert tény, hogy a Társak (Allah legyen elégedett velük) igen buzgók voltak az elvetendő és kifogásolandó elutasításában; ám a

¹ Al-Bukhári közölte, a Korán miatti Leborulás című fejezetben, az Aki úgy véli Allah nem tette kötelezővé a leborulást című alfejezetben, (1077) szám alatt.

Társak egyetértése és beleegyezése, ebben a hatalmas összejövételben, abba, amit az Igaz Úton Járó Utód-Kalifa Umar bin al-Khattáb (Allah legyen elégedett vele) tett - arra mutat rá, hogy a recitálás leborulása nem kötelező. És ez a helyes vélemény, legyen az ember akár az ima állapotában, vagy az imán kívül.

*** A Recitálás Leborulásának Leírása:**

Takbír-t (Alláhu akbar) mond, és leborul - olyan módon ahogyan az imában is történik, a hét meghatározott testrészsre és azt mondja: "szubhána Rabbiya-l-Álá", "Szubhánaka-Lláhuma Rabbaná wa bi-hamdika Alláhumma-ghfir lí!" Majd elmondja a jól ismert fohászt:

«اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُ
وَصَوْرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا أَجْرًا، وَارْفَعْ عَنِّي بِهَا
وِزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ».

"Alláhumma laka szadzszadt, wa Bika ámant, wa alayka tawakkalt. Szadzszada wadzshí li-Lláhi alladí khalaqahu wa szawwarahu wa saqqa szam'ahu wa baszarahu wa bi-hawlihi wa quwwatih. Alláhuma-ktub lí bihá adzsran wa-rfa' 'anní bihá wizran wadzsz'alhá lí 'indaka dukhran wa taqabbalhá minní kamá taqabbaltahá min 'abdika Dáwúd - Ó, Allah! Neked borultam le, és Benned hiszek és Reád hagyatkozom. Az arcom Allahnak borul le, Aki megteremtette azt és megformálta azt és

megnyitotta hallását és látását; az Ő ereje és hatalma által. Ó, Allah! Írj fel nekem ezáltal jutalmat, és miatta vegyél le róla egy terhet! és Tedd azt nálad felhalmozott kinccsé! És fogadd el tőlem azt, ahogyan elfogadtad a Te szolgádtól, Dávidtól.¹ Majd takbír és elköszönés nélkül feláll.

Ha az imában borul le, takbírt mond ha leborul és takbírt mond amikor felemelkedik; hiszen mindazok, akik leírják a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) imáját, megemlítik, hogy takbírt mondott mindig, amikor felemelkedett és akkor is amikor lehajolt.² A Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) leborult a recitálás miatt az ima során, ahogyan ez hitelesen maradt fenn az Abú Hurayra által továbbadott hagyományban; és ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a esti imájában a következőt recitálta:

﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾

(Midőn az Ég széthasad 1) Ebben leborulást végzett³.

¹ Muszlim jegyezte le (771) szám alatt és Abú Dáwúd (760) szám alatt.

² Al-Bukhári közölte, az Imára hívás című fejezetben, a Takbír teljessé tétele a meghajlásban című alfejezetben, (785) szám alatt; és Muszlim az Ima Könyve című fejezetben, a Takbír megtartása minden lehajlás és felemelkedésben című alfejezetben (392) szám alatt; az Abú Hurayra által továbbadott hagyomány alapján.

³ Al-Bukhári közölte az Imára hívás című fejezetben, a Recitálás a késő esti ima idején, leborulással című alfejezetben (768) szám alatt; és Muszlim a

És azok, akik leírják a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) imáját és az azzal kapcsolatos takbír-t; nem tesznek megszorítást és nem említenek kivételt, a Recitálás leborulásával kapcsolatban. Ez pedig arra mutat rá, hogy a Recitálás leborulása az ima során olyan, mint az ima minden fő részében történő leborulás; amiben takbírt mond, amikor leborul és akkor is amikor felemelkedik abból.

Nincs különbség a tekintetben, hogy a leborulás annak a versnek a végén van, amit recitál, vagy a recitálása során valahol; hiszen takbírt mond amikor leborul és takbírt mond amikor felemelkedik. Majd takbírt mond a meghajláskor, a lefelé történő meghajlásában; és nem okoz problémát ha a két takbír egymást követi; mivel mindkettő más ok és indok alapján hangzik el.

Van aki, ha egy leborulás vershez ér az ima során, leborul, és takbírt mond a leborulás okán, anélkül, hogy takbírt mondana a leborulás utáni felemelkedésnél. Én, erre semmi alapot nem ismerek. Az alapvető különbség azon takbír esetén, amit recitálás leborulásából történő felemelkedéskor mondunk az a pusztán leborulásban van, ami az imán kívül történik meg. Ám ha a leborulás az ima közben történik, akkor

annak minden egyes jogát és az azzal járó kötelezettséget meg kell adni az ima teljes egészében, azaz takbírt mond, amikor leborul és takbírt mond, amikor felemelkedik a leborulásból.

Az utazó imája és böjtje

Az utazó imája két raká-ból áll, attól kezdve, hogy települését elhagyja egészen addig, amíg vissza nem tér oda; Aisha (Allah legyen elégedett vele) szavai alapján: "Amikor legelőször az ima elrendeltetett - két raká-ból állt; majd ezt követően ez a forma így maradt az utazó imájával kapcsolatban; ellenben a lakóhelyen végzett ima teljessé tétetett."¹. Egy másik verzióban: "A lakóhelyen végzett ima megnövekedett."².

Anasz bin Málik (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: "Elindultunk a Prófétával (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Medinából Mekkába, és az imát ő két rakásként végezte, mindaddig, amíg vissza nem tértünk Medinába."³.

¹ Al-Bukhári közölte, Az Ima Lerövidítésének Könyve című fejezetben, A lerövidítés ha elutazik lakóhelyéről című alfejezetben, (1090) szám alatt. És Muszlim az Utazók imája és annak lerövidítése című fejezetben (3/685) szám alatt.

² Al-Bukhári közölte az Ima Könyve című fejezetben, a Hogyan íratott elő az ima az Éjszakai Utazás idején című alfejezetben (350) szám alatt; és Muszlim, az Utazók imája és annak lerövidítése című fejezetben, (1/685) szám alatt.

³ Al-Bukhári közölte, a Ima lerövidítése című fejezetben, Ami a lerövidítéssel kapcsolatban hitelesen tovább adatott című alfejezetben, (1081) szám alatt; és Muszlim az Utazók imája és annak lerövidítése című fejezetben, (693) szám alatt.

Ám ha az imám mögött imádkozik, aki négy rakás imát végez, ő is így tesz, akár elérte az imát az elejétől, akár lekésett abból valamennyit; megfelelően a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai általános tartalmának:

«إِذَا سَمِعْتُمُ الْإِقَامَةَ فَاْمُشُوا إِلَى الصَّلَاةِ، وَعَلَيْكُمُ السَّكِينَةُ وَالْوَقَارُ، وَلَا تُسْرِعُوا، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا».

"Ha halljátok az iqámá-t (az ima kezdetét jelző szólítást), menjetek az imához; ezt tegyétek nyugodtan és méltósággal; ne sietősen rohanva tegyétek azt! Amit elérték az imából azt imádkozzátok el; amit elmulasztottatok, azt pótoljátok be!"¹. Szavainak általános értelme: "Amit elérték az imából azt imádkozzátok el; amit elmulasztottatok, azt pótoljátok be!" - az az utazókra is vonatkozik, az olyanokra, akik az imám mögött imádkoznak, aki maga négyet imádkozik és másokra is. Ibn Abbász-t (Allah legyen elégedett kettejükkel) megkérdezték: mi a helyzet az utazóval, aki kettőt imádkozik, ha egyedül van, és

¹ Al-Bukhári közölte, az Imára hívás Könyve fejezetben, a Nem kell sietve rohanni az imára című alfejezetben (636) szám alatt; és ha valaki azt mondja: Elment az imánk ideje című alfejezetben (635) szám alatt. És Muszlim, a Mecsetek Könyve című fejezetben az Ajánlott az imára méltósággal, teljes lelki nyugalommal menni című alfejezetben, (602), (603) számok alatt. Az Abú Hurayra és Abú Qatáda (Allah legyen elégedett kettejükkel) által továbbadott hagyomány alapján; ez az Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány szövege.

négyet ha helyben tartózkodó vezeti az imáját: Azt válaszolta: " Ez a Szunna"¹.

A közösségben végzett ima kötelezettsége nem esik le az utazóról; hiszen a Magasztos Allah megparancsolta azt, a harc idején, mondván:

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ...﴾

(És ha te (Muhammad - Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) közöttük vagy és te vezeted nekik az imát, akkor egy csoport közülük álljon fel veled és ragadják meg a fegyvereiket. És ha leborultak ők legyenek mögöttetek és egy másik csoport jöjjön, amelyik még nem imádkozott veled. És imádkozzanak veled...) [A Nők: 102; Q 4:102] Az ája (Vers).

Ezek alapján, ha az utazó egy olyan helyen tartózkodik, amely nem a lakhelye - kötelező a számára megjelenni a közösségi imán a mecsetben, ha hallja az imára hívást; kivéve ha nagyon távol van attól, vagy attól fél, hogy szem elől téveszti útítársait; azon bizonyítékok általános tartalma alapján, amelyek arra mutatnak rá, hogy kötelező a közösségben elvégezni az imát ha valaki hallja az imára hívást és az iqáma-t.

¹ Imám Ahmad jegyezte le, al-Musznad című munkájában (1/216) szám alatt.

Ami az önkéntesen végzett imát illeti - az utazó minden önkéntes imát elvégez; kivéve a rátiba imákat a déli, az al-maghrib és az esti imák esetében. Witr-et (páratlan számú raká-t tartalmazó ima az esti ima vége és a hajnali ima kezdete között) imádkozik és az éjjeli imát és a Duha imát és a kora reggeli ima rátiba raká-it és az ezekhez hasonlókat, kivéve a fentebb említett korlátozó megszorításokat.

Ami az ima összevonását illeti; ha úton van, akkor a legajánlottabb a számára, hogy összevonja a déli és a délutáni imákat, valamint a maghrib és az esti imákat. Ezt előrehozott összevonással, vagy későbbre halasztott összevonással végzi, annak függvényében melyik könnyebb a számára. Minél egyszerűbb a számára, annál kiválóbb. Ha valahol megszáll, akkor jobb ha nem alkalmazza az összevonást, ám ha még is azt tenné, abban sincs semmi kivetnivaló; hiszen mindkét lehetőség hiteles formában maradt fenn Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget).

Ami az utazó Ramadán havi böjtjét illeti - a legjobb ha böjttől - ám ha mégsem böjttől, abban nincs semmi kivetnivaló. Majd pótolnia kell azokat a napokat, amelyeken nem böjtölt. Kivéve ha a böjttörés egyszerűbb a számára, abban az esetben a böjt megtörése ajánlottabb. Hiszen Allah szereti ha elfogadják és használják az Átala adott engedményeket. És hála és köszönet Allahnak, a

Világok Urának!

Írta: Muhammad asz-Szálih al-Uthaymín

A.H. 1409/12/5.

Hogyan imádkozik az, aki repülőn utazik?

1 - Az önkéntes imákat a repülőn a helyén ülve végzi el, abba az irányba amerre a repülő halad. Meghajlaskor és a leboruláskor a fejével biccent; a leborulás esetén mélyebbre hajtja a fejét.

2 - A repülőgépen csak akkor szabad a kötelezően előírt imákat elvégezni ha az egész ima ideje alatt a Qibla iránya felé tud fordulni, valamint ha módja van a meghajlásra, a leborulásra, a felállásra és az ülésre is.

3 - Ha erre nincs lehetőség, akkor elhalasztja az imáját, amíg a repülő földet nem ér és majd a földön végzi el azt. Ha attól fél, hogy lejár az ima meghatározott ideje a leszállás előtt, elhalasztja a második időpontig, ha van olyan ima, amivel összevonhatja, mint a dohor-t az aszr-val és a maghrib-ot az ishá-val. Ha attól fél, hogy a második időpont is lejár, akkor azt a két imát a repülőn imádkozza el, mielőtt még az ima ideje lejárna; annyit tesz meg az ima előírt feltételei, előírásai és kötelező mozdulatai közül, amennyire képes.

(Például): Ha a repülő közvetlenül naplemente előtt száll fel és a naplementekor már a levegőben van, akkor nem végzi el a maghrib imát, amíg le nem száll a repülőtéren. Kiszáll a gépből és a földön

imádkozik. Ha attól fél, hogy letelik a maghrib ima megszabott ideje, akkor elhalasztja azt az isha ima idejéig és azt a két imát, a későbbi időpontban összevonva végzi el miután kiszáll. Ha attól fél, hogy lejár az isha ima megszabott ideje - ez pedig éjfél - abban az esetben mindkét imát a megszabott idő lejárta előtt még a repülön elimádkozza.

4 - Hogyan kell a kötelező imát a repülön elvégezni: feláll és a qibla iránya felé fordul, takbírt mond és a Fátíha szúrárt recitálja és még azt, ami ajánlott, mint a nyitó fohászok előtte, vagy amit választ a Korán részeiből utána. Majd meghajlást végez, utána felemelkedik a meghajlásból és kiegyenesedve megnyugszik állva. Majd leborulást végez, utána felemelkedik a leborulásból és teljesen, tökéletesen megnyugodva elhelyezkedik ülve. Majd elvégzi a második leborulást is. Ezt követően ugyanilyen módon cselekeszik az imája fennmaradó részében.

Ha nincs módja a leborulásra, ülve marad; és ülő helyzetében előre hajol, így jelezve a leborulást. Ha nem ismeri a qibla irányát és más, akiben megbízik, sem tudja erről tudósítani, akkor tájékozódjon és saját igyekezete alapján próbálja megtalálni a helyes irányt és imádkozzon afelé, amely felé a saját erőfeszítése segítette.

5 - Az utazó imája a repülön rövidített ima, vagyis a négy raká-s ima helyett két raká-t imádkozik, ahogyan minden más utazó is teszi.

Hogyan lép be az ihrám-ba (a Hadzs vagy az Umra tiltott állapotába történő belépés) a Hadzs vagy az Umra elvégzése céljából az, aki repülővel utazik?

1 - Még otthonában nagyobb tisztálkodást (guszl) végez és megszokott ruházatában marad, de ha akarja felöltheti az ihrám ruhát is.

2 - Mikor közeledik a repülő a míquát (az ihrám állapotba belépésre kijelölt hely) vonalához, felölti az ihrám ruhát; ha azt még korábban nem tette meg.

3 - Ha a repülő pont a míquát vonalába ér, akkor kinyilvánítja a szándékot a tiltott állapotba történő belépésre; és elmondja azt a talbiya-t (Labbayka... Hívásodra válaszolva), amely megfelel annak a szertartásnak (Hadzs vagy az Umra), amelyre a szándékot kinyilvánította.

4 - Ha elővigyázatosságból már belépett az ihrám állapotba még azelőtt, hogy a míquát vonalába ért volna - az elfeledkezéstől vagy figyelmetlenségtől tartva - abban nincs semmi kivetnivaló.

Írta Muhammad asz-Szálih al-Uthaymín.

A.H. 1409/5/2; és Hála és köszönet Allahnak a Világok Urának.

A betegség és, amit a betegnek figyelembe kell vennie

A betegség: az egészség megromlása, amikor a szervezet a normális egyensúlyától jelentősebb mértékben eltér.

A betegnek figyelembe kell vennie bizonyos dolgokat:

1 - Hinnie kell abban, hogy ami elérte őt, az Allah döntése és Elrendelése alapján történik. Hiszen a Magasztos Ura az, Aki mindezt elrendelte és megírta. Ő a Teremtője, a felette Uralkodó. Így megnyugszik, megelégszik és elfogadja.

2 - Hinnie kell abban, hogy mindez előre meg volt írva; és a megírt Isteni Elrendelést nem lehet megváltoztatni.

3 - Állhatatos türelemmel kell elviselni, a Magasztos Szavainak megfelelően:

﴿...وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

(...Legyetek állhatatosan kitartóak! Allah bizony az állhatatosan kitartókkal van) [A Zsákmány: 46; Q 8:46].

4 - A szíve teljes mértékben kapcsolódjon az Urához és várja a Magasztostól, a Fenségestől a könnyebbséget, a jobbulást; a hadíth al-qudsí tartalma alapján:

«أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي».

"Én a szolgám Rólam alkotott vélekedése szerint vagyok"¹, továbbá a Próféta (Allah áldja meg és

¹ Al-Bukhári közölte A Kitábu-t-tawhíd című fejezetben, a Magasztos Allah Szava (Allah figyelmeztetve int Magától benneteket) című alfejezetben (7405) szám alatt; és Muszlim az Allahról történő Megemlékezés és a Fohász Könyve című fejezetben, a Buzdítás a Magasztos Allahról történő

adjon neki örök üdvösséget) szavai értelmében:

«وَأَعْلَمُ أَنَّ الْفَرَجَ مَعَ الْكَرْبِ، وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا».

"Tudnod kell, hogy megkönnyebbülés jön a szenvedés után és a nehéz helyzetet könnyebb helyzet követi."¹.

5 - És ragadja meg minden szabadidejében a lehetőségét arra, hogy sokszor megemlékezzen Allahról, a Korán folyamatos recitálásával, a bűnbánattal és a bocsánatkéréssel.

6 - Betegségéről ne panaszkodjon senkinek - kivéve a Teremtőjének, aki képes felfedni és gyógyítani; ám abban semmi kivetni való nincs ha betegségét közlésként és nem panaszkodásként említi meg valakinek.

7 - Fel kell ismernie a Magasztos Allah iránta gyakorolt kegyelmét, a jó egészség megléte révén és így könnyörületessé válik beteg testvéreivel szemben.

8 - Tudnia kell, hogy a betegség révén Allah róla vétkeket vesz le és eltörli róla a rossz dolgokat; hiteles formában maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta:

megemlékezésre című alfejezetben, (2675) szám alatt, Abú Hurayra által továbbadott hagyomány alapján.

¹ Imám Ahmad közölte az al-Musznad című hagyománymunkájában, (1/307) szám alatt, Ibn Abbász (Allah legyen elégedett kettejünkkel) által továbbadott hagyomány alapján.

«مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَدَى مِنْ مَرَضٍ فَمَا سِوَاهُ، إِلَّا حَظَّ اللَّهُ بِهِ سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحْطُ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا».

"Ha egy muszlimot valamilyen betegségrossza sújt, legyen az súlyos betegség vagy bármi más, azáltal Allah a vétkeket és rossz tetteit leveszi róla, ahogyan a falevelek is lehullanak a fákról."¹. Szintén tőle maradt fenn hiteles formában, amint azt mondja:

«مَا مِنْ مُصِيبَةٍ تُصِيبُ الْمُسْلِمَ إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ».

"Ha bármi csapás sújt egy muszlim embert, azáltal Allah megváltó kiengesztelést biztosít számára."². Azaz: vétkeinek eltörlését.

Hogyan végez tisztálkodást a beteg?

1 - A betegnek a tisztálkodását vízzel kell végeznie, wudú-t végez a kisebb tisztátalanság miatt és guszl-t végez a nagyobb tisztátalanság okán.

2 - Ha nem képes vízzel tisztálkodni, tehetetlensége miatt, vagy attól félve, hogy a

¹ Al-Bukhári közölte, a Betegek Könyve című fejezetben; a Kéz ráhelyezése a betegre című alfejezetben (5660) szám alatt; és Muszlim, a Kegyesség és a rokoni kapcsolatok című fejezetben, a Hívó jutalma azon csapás miatt, ami sújtja című alfejezetben (2571) szám alatt; Ibn Masz'úd (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján.

² Al-Bukhári jegyezte le a Betegek Könyve című fejezetben, az Ami a betegség megváltó engesztelésével kapcsolatos című alfejezetben (5640) szám alatt; és Muszlim a Kegyesség és rokoni kapcsolatok című fejezetben, a Hívó jutalma azon csapás miatt, ami sújtja című alfejezetben (2572) szám alatt; Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

betegsége tovább romlik, vagy attól, hogy gyógyulása késedelmet szenved, akkor tayammum-ot végez.

3 - Hogyan kell a tayammum-ot végezni: a két kezével egyetlen alkalommal a tiszta földre csap, és azokkal végigtörli az egész arcát, majd kezeit egymás után áttörli.

4 - Ha önmaga nem képes tisztálkodást végezni, akkor egy másik személy segít neki a wudú vagy a tayammum elvégzésében.

5 - Ha a megtisztításra váró testrészek egyikén seb van, abban az esetben azt vízzel kell lemosni. Ha a vízzel való megmosás valamilyen rossz hatást vált ki, akkor csak simítsa végig. Megnedvesíti a kezét vízzel és azt végigsimítja a sérült részen. Ha az rátörés valamilyen káros hatást váltana ki, akkor végezzen helyette tayammum-ot.

Ha egyik testrészén törés van, amelyet bekötöttek vagy gipsz van rajta, akkor a megmosása helyett, rátöröl arra, nem szükséges a tayammum; hiszen a rátörés a megmosás helyettesítője.

7 - Megengedett a tayammum elvégzése a falon, vagy bármely más tiszta tárgyon, amelyen por van. Ha a végigsimítandó fal nem föld tulajdonságú anyaggal, mint például festék, van beborítva, akkor nem szabad azon tayammum-ot végezni; csak abban az esetben ha a felületén por található.

8 - Ha nem lehetséges a tayammum a talaj, a fal,

vagy bármi más porral fedett dolog által, akkor abban nincs kivetnivaló ha földet tesz egy edénybe vagy egy zsebkendőbe és abból végzi el a tayammum-ot.

9 - Ha tayammum-ot végez egy ima miatt és megmaradt a tisztasága állapotában, a másik ima idejéig, akkor ő azt az első tayammum-mal végezheti el és nem kell megismételni a tayammum-ot a második ima miatt - hiszen megmaradt az eredeti tisztasága állapotában és nincs semmi olyan, ami azt érvénytelenítené. Ha nagyobb tisztátalanság miatt végzett tayammum-ot, nem kell megismételni a tayammum-ot, kivéve ha ismét a nagyobb tisztátalanság állapotába kerül; ám ebben az időszakban a kisebb tisztátalanság esetén is tayammum-ot végez.

10 - A betegnek kötelező megtisztítani a testét mindenféle tisztátalanságtól; ha erre nem képes, akkor az adott állapotában imádkozik és az imája érvényes, így nem kell azt megismételnie.

11 - A betegnek tiszta ruházatban kell imádkoznia, ha ruhája beszennyeződött, akkor ki kell mosnia vagy tisztára kell cserélnie. Ha erre nem képes, akkor az adott állapotába imádkozik. Az imája érvényes és nem kell azt megismételnie.

12 - A betegnek valami tiszta dolgon kell elvégeznie az imáját; ha az a hely, ahol imádkozna, beszennyeződött, meg kell tisztítani, vagy valami tisztára kell cserélnie, vagy valami tiszta dolgot kell

rá terítenie. Ha mindezekre nem képes, az adott állapotban imádkozik, az imája érvényes és nem kell megismételnie.

A beteg számára nem megengedett, hogy elhalassza vagy halogassa az imáját a megszabott idején túlra tolva ki azt - még akkor sem ha képtelen a tisztaságra. Olyan mértékben tisztálkodik meg, amennyire tud, majd elvégzi az imát a meghatározott idejében; még akkor is ha a testén, vagy ruháján vagy az imájának helyén valamennyi szennyeződés volt is - amit nem volt képes eltávolítani. A Magasztos azt mondja:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

(Féljétek Allahot, amennyire tőletek telik...) [A Kölcsönös Rászedés:16; Q 64:16].

Írta a mindenben és mindenkor Allahra szoruló Muhammad asz-Szálih al-Uthaymín

A.H. 1403 évében 1/9.

Hogyan végzi az imát a beteg?

1 - A betegnek, a kötelezően előírt imát, állva kell elvégeznie, még akkor is, ha kissé előre hajlik; vagy fálnak vagy botra támaszkodva - amelyre szükséges támaszkodnia.

2 - Ha nem képes felállni, abban az esetben ülve is imádkozhat, ám a legjobb ha összefont lábszárral (törökülésben) van az állás és a meghajlás helyén és idején.

3 - Ha nem tud ülve imádkozni; akkor az oldalán

fekve is imádkozhat a qibla iránya felé fordulva; a legjobb ha a jobb oldalán van. Ha nem tud a qibla felé fordulni, akkor abban az irányban imádkozik, amelyben van. Az imája érvényes és nem kell megismételnie.

4 - Ha nem tudja az imát az oldalán elvégezni, akkor fekvé is imádkozhat, úgy, hogy a két lába a qibla felé néz; ha a két lábát nem tudja a qibla felé fordítani, abban az irányban imádkozik, amelyben van és nem kell az imát megismételnie.

5 - A beteg számára kötelező: a meghajlás és a leborulás az imájában, ám ha ezekre nem képes, akkor a két mozdulat helyett a fejével bólint, a leborulást mélyebb fejhajtással jelzi, mint a meghajlást. Ha képes a meghajlásra, ám nem képes a leborulásra, a meghajlás idején meghajlást végez és a leborulás idején a fejével bólint. Ha képes a leborulásra, ám nem képes a meghajlásra, a leborulás idején leborulást végez és a fejével biccent a meghajlás idején.

6 - Ha nem képes fejfel bólintani a meghajlaskor és a leborulaskor; akkor a szemével, pillantásával jelzi azt. A meghajlaskor kissé lehunyja a szemét, a leborulás jelzésére teljesen lehunyja a szemét. Ami az ujjal történő jelzést illeti, amit néhány beteg csinál, az nem hiteles. Én nem ismerek erre vonatkozó alapelvet, sem a Könyvből, sem pedig a szunnából, sem pedig a tudósok véleményeiből.

7 - Ha nem képes sem fejfel bólintani, sem pedig

a pillantásával jelezni; akkor a szívében imádkozik; takbírt mond és recitál; majd kinyilvánítja a szándékot a meghajlásra, a leborulásra, a felállásra és a leülésre - mindezt a szívében teszi meg. Hiszen minden embernek az jár, ami a szándékában áll.

8 - A beteg embernek minden egyes imát a megszabott idejében kell elvégeznie; meg kell tennie mindent, amire képes azon dolgokból, amik kötelezően előíratlak. Ha képtelen az egész imát a megszabott idejében elvégezni, akkor a déli és a délutáni imát összevonhatja, továbbá a maghrib és az esti imát. Az összevont ima végezhető, akár a korábbi idejében, azaz a délutáni imát a déli ima idejében; és az esti imát a maghrib ima idejében; vagy későbbi idejében, azaz a déli imát a délutáni ima idejében és a maghrib imát pedig az esti ima idejében - annak megfelelően, mi a könnyebb a számára. Ami a hajnali imát illeti, azt sem az előtte, sem pedig az utána lévővel nem lehet összevonni.

9 - Ha pedig a beteg utazó és nem a hazájában részesül orvosi ellátásban; akkor a négy raká-ból álló imát két raká-ra rövidítheti le; így a déli imát, a délutáni imát és az esti imát két-két raká-s imaként végezheti el - így tehet mindaddig, amíg vissza nem tér lakóhelyére.

Hogyan böjtöl a beteg?

1 - A beteg esetében, a böjttel kapcsolatban, három lehetőség van:

Az első lehetőség: nem okoz neki nehézséget, sem pedig ártalmat a böjt - ebben az esetben böjtöl.

A második lehetőség: a böjt nehézséget okoz a számára; akkor nem ajánlott neki a böjt elvégzése; mert nem fogadta el a Magasztos Allah könnyítését.

A harmadik lehetőség: ha ártalmat okoz a számára a böjt, akkor tilos böjtlőnie; és bűnt elkövető lesz a böjtlésével; megfelelően a Magasztos Szavainak:

﴿...وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

(...És ne öljétek meg saját magatokat! Allah bizony Irgalmas veletek.) [A Nők: 29; Q 4:29]. Továbbá a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai értelmében:

﴿إِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا﴾.

"Bizony a testednek is joga van veled szemben" Muttafaqun alayhi (mindkét sejk, al-Bukhári és Muszlim is megegyezett a hitelességében); egy hosszú hagyomány része¹.

2 - A beteg kötelessége, hogy pótolja az elmulasztott böjtjét, midőn a Magasztos Allah meggyógyítja, és ne halassza azt el a következő Ramadan-ig.

¹ Al-Bukhári közölte a Tahaddzsud Könyve című fejezetben (1153) szám alatt; és Muszlim, a Böjt Könyve című fejezetben, a Tilos a folyamatos böjtlés című alfejezetben (182/1159-186) szám alatt; Abdullah bin Amr (Allah legyen elégedett kettejükkel) által továbbadott hagyomány értelmében.

3 - Ha nem tudja azt a jövőben bepótolni; ha a betegsége olyan, aminek gyógyulása nem várható; abban az esetben Ramadan hónapban minden egyes nap miatt, egy szegényt kell etetnie a hónap napjai szerint; vagy minden egyes napon, vagy a hónap utolsó napján, ételt készítve a szegényeknek a hónap napjai számának megfelelő mennyiségben; vagy mindahányszor eltelik tíz nap, tíz rászorultat etet.

4 - Ha a beteg Ramadan hónapot követően felépül, meggyógyul és lehetősége lenne böjtölnie, ám haláláig nem böjtöl, akkor gyámja, gondnoka böjtöl helyette. Ha ezt nem teszi meg, akkor örökségéből minden egyes nap után egy rászoruló szegényt kell etetni. Ha nincs öröksége, akkor a gyámja, gondnoka önként átvállalja a rászoruló szegények étkeztetését - abban nincs semmi kifogásolandó.

Az önkéntesen végzett ima

Ennek erénye:

A Magasztos és Fenséges Allah irgalma és könyörülete az Ő hívő szolgálai iránt, hogy minden kötelezően előírt cselekedet mellé odarendelt egy, annak fajtájából való, önkéntes cselekedetet. Az imából is van önkéntesen végezhető, amely hasonló a kötelezően előírtakhoz. A zakát-nak is van önkéntes formája, amely az önkéntes, jótékony adakozás. A böjt is rendelkezik önkéntesen

végezhető formával, és ehhez hasonlóan a Zarándoklat is. Ez a Magasztos és Fenséges Allah könyörülete és irgalma az Ő hívő szolgái iránt. Annak érdekében, hogy még nagyobb jutalomban részesülhessenek és még közelebb kerülhessenek a Magasztos Allahhoz. És azért, hogy bepótolhassák a kötelezően előírt cselekedetekben esetlegesen előforduló hiányosságokat. Hiszen az önkéntes imádatok teljessé teszik a kötelezően előírtakat, majdan a Feltámadás Napján.

Ami az önkéntes imákat illeti:

1 - A rawátib néven ismert imák, amelyek a kötelezően előírt imákhoz kapcsolódnak:

Ezek: Négy raká a déli ima előtt, két elköszönéssel. Ez a déli ima idejének beköszönte után végezhető és nem előtte. És két raká a déli imát követően. Ez így összesen hat, ezek mindegyike a déli ima rawátib-jai. Ami a délutáni imát illeti annak nincs előírt rawátib imája. Továbbá két raká a maghrib ima után és két raká az isha ima után és két raká a fadzsr ima előtt.

A fadzsr ima előtti két raká sajátosságai:

A legjobb ha az ember két könnyebb, rövidebb raká-t végez.

Ezekben recitálja a következőket:

﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝﴾

(Mondd: "Ó, ti hitetlenek!" 1) az első raká-ban;
és:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

(Mondd: "Ó, Allah az Egyedüli!" 1). vagy a második raká-ban, a következő a Magasztos Szavát recitálja:

﴿قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا...﴾

(Mondjátok: "Hiszünk Allah-ban és abban, ami leküldetett hozzánk...) [A Tehén: 136; Q 2:136] A Tehén című szúrá-ban található verset az első raká-ban; majd:

﴿قُلْ يَتَاَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ...﴾

(Mondd (Muhammad - Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget): "Ó, Könyv Népe! Jöjjetek (és egyezzünk meg) köztünk és köztetek egyenes és igazságos szóra...) [Al Imrán: 64; Imrán Nemzetsége: 64; Q 3:64]. Az Imrán Nemzetsége című szúrá-ban található verset, a második raká-ban recitálja.

További jellegzetessége: a fadzsr ima rátibájának, a lakóhelyen és az utazás során is végezhető.

Továbbá: abban hatalmas kiválóság található; erről azt mondta a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget):

﴿رُكْعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا﴾

"A fadzsr ima két raká-ja jobb, mint a világ és

mindaz, ami abban van!"¹.

2 - És az önkéntes imák közé tartozik: a Witr ima:²

Ez az önkéntesen végzett imák között a legnyomatékosabban ajánlott. Olyannyira, hogy némely tudósok egyenesen kötelezőnek tartják. A Witr imával kapcsolatban imám Ahmad (Allah könyörüljön rajta) azt mondta: "Aki elhagyja a Witr-t, az a rossznak az embere; nem szabad tanúskodását elfogadni."³.

Az éjszaka imája a Witr-el fejeződik be; aki attól tart, hogy nem tud az éjszaka végén felébredni; akkor Witr-et végez még elalvása előtt. Aki bízik abban, hogy fel tud kelni az éjszaka végén, az az önkéntes imák befejezése után végezze el a Witr imát. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَتَرًا».

„Tegyétek az éjszakai imáitok utolsójává a Witr-t.”⁴

¹ Muslim közölte az Utazó imájának Könyve című fejezetben, az Ajánlott a hajnali imánál a Próféta Gyakorlatból örökölt két raká elvégzése című alfejezetben; Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány értelmében.

² A Witr: (Páratlan számú raká-ból álló ima, ami az esti ima végétől a hajnali ima kezdetének időpontjai között végezhető.)

³ Lásd: Maszá'il al-imám Ahmad, amit fia, Abú-l-Fadl jegyzett le (53. oldal), (159) szám alatt; Táriq AwadAllah nyomtatott kiadása.

⁴ Al-Bukhári közölte a Witr Könyve című fejezetben, Tegyétek az éjszakai imáitok utolsójává a Witr-t című alfejezetben (998) szám alatt. És Muszlim, Az Utazók Imájának Könyve című fejezetben; a Szalátu-l-layl mathná

Ennek legkevesebb mennyisége: egy raká; és a legnagyobb mennyisége: tizenegy raká. A legjobb legkisebb mennyiség: három raká.

Ha három raká-t végez witr-ként, akkor választhat; elimádkozhatja azokat sorban egyetlen tasahhud-dal; ám ha úgy akarja, a második raká után elköszön, majd még imádkozik egyet.

Ha elfelejti a Witr-et elvégezni, vagy átalussza annak előírt idejét, akkor azt nappal, egy hozzáadott raká-val végezze el és ne Witr-ként (páratlan számúként). Ha az volt a szokása, hogy három raká-t imádkozott Witr imaként, akkor imádkozzon négyet; ha az volt a szokásos gyakorlata, hogy ötöt rakát imádkozott, akkor imádkozzon hatot és így tovább. Hiszen, hiteles formában maradt fenn a Hiteles Hagyománygyűjteményben, hogy Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), ha erőt vett rajta az álom vagy a fájdalom és nem tudott éjjeli imára felkelni - akkor nappal végezte el azokat tizenkét raká-ként¹.

3 - Továbbá a Duha ima (a délelőtti órákban végzett ima):

Legkevesebb mennyisége: két raká; a

mathná című alfejezetben (751) szám alatt; Ibn Umar (Allah legyen elégedett kettejükkel) által továbbadott hagyomány értelmében.

¹ Muszlim közölte az Utazók Imájának Könyve című fejezetben; a Dzsámi szalát al-layl című alfejezetben, (746) szám alatt, Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány értelmében.

legnagyobb mennyisége nincs megszabva; hiszen a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a Duha imát négy raká-ként végezte és hozzáadott még annyit, amennyit Allah akart.¹

Ennek ideje: attól az időponttól kezdve, hogy a nap egy lándzsányi magasságba emelkedik - azaz felkelte után, hozzávetőleg negyed óra elteltével - egészen a nap delelőre érését megelőző időpontig; azaz mielőtt a nap elérné legmagasabb pontját; körülbelül tíz perccel a dél előtti időpontig.

Vallási érvényességének bizonyítéka: az Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány, mondván:

«أَوْصَانِي خَلِيلِي بِثَلَاثٍ: صِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَرَكَعَتَيِ الضُّحَى، وَأَنْ أُوتَرَ قَبْلَ أَنْ أَنَامَ».

"Az én legszeretettebb emberem tanácsolta és örökölni hagyott nekem három dolgot: három napi böjtöt minden hónapban, két raká elvégzését a Duha imaként és, hogy végezzek páratlan számú raká-t mielőtt elalszom."².

És Abú Darr (Allah legyen elégedett vele) hagyománya, aki azt említette, hogy Allah Küldötte

¹ Muszlim közölte, az Utazók Imájának könyve című fejezetben, az Ajánlott az ad-duha elvégzése című alfejezetben, (719) szám alatt; Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány értelmében.

² Al-Bukhári közölte, az Önkéntesen végzett ima Könyve című fejezetben, az Ad-duha ima a lakhelyen, (1178) szám alatt; és Muszlim az Utazók Imájának Könyve című fejezetben; az Ajánlott az ad-duha ima elvégzése című alfejezetben, (721) szám alatt.

(Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«يُصِحُّ عَلَى كُلِّ سَلَامٍ مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الضُّحَى».

"Reggelre kelve kezetek és lábatok minden porcikájának, ujjpercének adakozást kell bemutatni. Minden taszbíh (szubhána-Lláh) jótékony adakozás; minden egyes tahmíd (al-hamdu li-Lláh) jótékony adakozás; minden egyes tahlíl (Lá iláha illá Allah) jótékony adakozás; minden egyes takbír (Allahu akbar) jótékony adakozás; a jónak a megparancsolása jótékony adakozás; a rossznak a megtiltása jótékony adakozás. Mindezeket, két raká, amelyeket a Duha idejében végez el az ember, pótolhatja."¹.

A tilalmas időszakok

Azok az időpontok, amelyek során vallásilag megtiltott az önkéntes imák végzése; azaz az önkéntes imákat; amelyeknek nincs semmilyen speciális oka.

Három tilalmas időszak van:

Az első időszak: a hajnali imától kezdve, egészen addig amíg a nap egy lándzsányi magasságig fel

¹ Muszlim közölte, az Utazók imájának Könyve fejezetben, az ad-duha ima elvégzésének ajánlott volta című alfejezetben, (720) szám alatt.

nem emelkedik az égen, azaz napkelte után negyed órával. Ami a hajnali imát illeti, azt minden ember saját magához mérten számítja.

A második időszak: amikor a nap a zeniten van, az égbolt legmagasabb pontján van, míg el nem mozdul a legmagasabb pontjától; ez a nap fele (dél) mielőtt a nap elindul a lenyugvása irányába; ez hozzávetőleg tíz perccel tehető.

A harmadik időszak: az Aszr ima utántól kezdődően, a nap lenyugvásáig; itt is az egyén saját imaideje számít mérvadónak, tehát ha valaki imádkozta a délutáni imát, akkor tilossá vált számára az ima napnyugtáig.

Ám ezek alól kivétel:

1 - a kötelezően előírt imák; mint például, ha az ember elmulasztott egy imát és eszébe jut mulasztása ezekben az időszakokban, abban az esetben elvégzi azt; megfelelően az ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai általános tartalmának:

«مَنْ نَامَ عَنْ صَلَاةٍ أَوْ نَسِيَهَا؛ فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا».

"Aki átalussza egy ima idejét, vagy megfeledkezik arról - az akkor végezze el azt, amikor az eszébe jut."¹.

¹ Al-Bukhári közölte, az Imák Időpontjainak Könyve című fejezetben, az Ima elfeledése című alfejezetben, (597) szám alatt. És Muszlim a Mecsetek Könyve című fejezetben, az Elmulasztott ima bepótlása című alfejezetben, (648) szám alatt; Anasz (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyomány értelmében. Al-Bukhári nem említette az "alvást".

2 - Kivételt képez ez alól a legvalószínűbb vélemény alapján: minden olyan önkéntesen végzett ima, ami valamilyen okból történik; mivel az okkal végzett ima szorosan összekapcsolódik az azt előíró okkal. Így az ima erre az okra utal és vezethető vissza; így aztán az a bölcsesség megszűnik, amely miatt a tilalom érvényben volt. Például: ha valaki belép a mecsetbe a kora délutáni ima után; akkor két raká-t imádkozik; a Küldött (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai értelmében:

«إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسْ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ».

"Ha valaki közületek belép a mecsetbe, az imádkozzon egy két raká-ból álló imát mielőtt leül."¹. Ehhez hasonlóan ugyanígy, ha valaki belép oda, a hajnali ima után vagy akkor mikor a nap a delelőjén áll.

Ehhez hasonlóan, ha a délutáni ima után napfogyatkozás következne be, akkor a napfogyatkozás okán kell imádkoznia - mivel ez a kiváltó ok.

Ehhez hasonlóan ha az ember a Koránt recitálja és elér egy leborulás vershez, abban az esetben leborulást végez; hiszen megvan az előidéző ok.

¹ Al-Bukhári közölte, a Tahaddzsud Könyve című fejezetben, a Má dzsá'a fi-t-tatawwu mathná mathná című alfejezetben, (1163) szám alatt. És Muszlim az Ima Könyve című fejezetben, a Mecset üdvözlése imájának ajánlott volta című alfejezetben, (714) szám alatt; Abú Qatáda által továbbadott hagyomány értelmében.

Az imát elhagyó személy vallási megítélése

Kérdés: Mit tegyen az az ember, aki megparancsolja a családjának az imát; ám ők nem hallgatnak rá; lakjon-e továbbra is velük és éljenek együtt, vagy hagyja el a házat?

A Válasz: ha ezek a családtagok soha nem imádkozzák a napi kötelezően előírt imákat, akkor ők hitetlenek, a hitüket elhagyók, akik kiléptek az Iszlám Vallásból; így nem megengedett a velük való együttélés.

Ám az ő feladata, hogy felszólítsa őket, buzdítsa őket, gyakran ismételve ezt; talán Allah az Igaz Útra vezérli őket; hiszen az imát elhagyó, hitetlen - Allah őrizzen meg bennünket az ilyentől - a Könyv és a Szunna, a Társak szavai és a helyes értelmezés alapján egyaránt. Nagy óvatossággal kell eljárni ezen fertelmes cselekedet esetén.

A Koránból erre található bizonyíték, a Magasztos Szava a társítókkal kapcsolatban:

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ...﴾

(Ám ha megbánást mutatnak és elvégzik az imát és megadják a zakát-ot, akkor testvéreitek ők a Vallásban...) [A Megbánás: 11; Q 9:11]. A Versből megérthető: ha ők ezt nem teszik meg - úgy ők nem a mi testvéreink. A vallási testvériességet nem a bűnök szüntetik meg, bármilyen nagyok is azok; hanem az megszűnik az Iszlám Vallásából való kilépés által.

Ami pedig a Prófétai Hagyományokból bizonyíték erre, az a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szava, ahogyan azt Muszlim közölte a Dzsábir (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján:

«بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الْكُفْرِ وَالشِّرْكِ تَرْكُ الصَّلَاةِ».

"Az ember és a hitetlenség, illetve a társítás között - az imádkozás elhagyása áll."¹. És az ő szava, a Burayda (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány értelmében, az asz-Szunan Hagyománymunkákban:

«الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ: الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ».

"A szerződés, ami köztünk és köztük van, az az imádkozás, aki elhagyja azt, az hitetlen."².

Ami a Társak szavát illeti; az Igazhívók Vezetője, Umar (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: "Annak nincs semmilyen részesedése az Iszlámban, aki elhagyja az imádkozást."³. A részesedés nem

¹ Muszlim közölte, A Hit Könyve című fejezetben, a Hitetlenség jelző alkalmazása azzal szemben, aki elhagyja az imát című fejezetben, (82) szám alatt.

² At-Tirmidhi közölte, a Hit Könyve című fejezetben, az Ami az ima elhagyásával kapcsolatban hitelesen fennmaradt című alfejezetben (2621) szám alatt; an-Naszá'i az Ima Könyve című fejezetben, az Imáját elhagyó vallásjogi megítélése című alfejezetben, (464) szám alatt; és Ibn Mádzsa, az Iqámatu-sz-szalát című fejezetben, az Ami hitelesen fennmaradt az imáját elhagyó személlyel kapcsolatban című alfejezetben, (1079) szám alatt és Ahmad (5/346) szám alatt.

³ Málik közölte az al-Muwatta' (Jól Kitaposott Ösvény) című hagyománymunkájában - Yahyá bin Yahyá lejegyzése - az Ima Könyve című fejezetben; az al-Amal fíman alayhi ad-dam című alfejezetben (1/81), (93)

más, mint az an-naszíb (járandóság) maga a kifejezés határozatlan alakban szerepel a hagyományban, a tagadás kontextusában, így tehát ez egy általános érvényű tartalom; azaz nem jár neki sem kevés, sem pedig nagy részesedés.

Abdullah bin Saqíq azt mondta: "A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Társai semmilyen cselekedet elhagyását nem tekintették hitetlenségnek, csupán az imádkozás elhagyását."¹.

A helyes értelmezés szemszögéből nézve az mondható: elképzelhető az, hogy ha egy férfi szívében egy mustármagnyi hit is van és tudja az ima kiemelkedő fontosságát és tudatában van annak, hogy Allah milyen nagy jelentőséget tulajdonít annak; nos, az ilyen mégis ragaszkodna annak teljes és abszolút elhagyásához?! Ez egy teljességgel lehetetlen eset.

Elgondolkodva megvizsgáltam azok érveit, akik arra a következtetésre jutottak, hogy ő nem hitetlen és azt találtam, hogy ezek az érvek nem esnek más kategóriákon kívül, mint az alábbi öt állapot (eset):

1 - Egyszerűen, abban nincs semmiféle bizonyíték arra.

szám alatt; és Abd ar-Razzáq az al-Muszannaf című munkájában, (1/150) szám alatt; és Ibn Abí Sayba az al-Muszannaf című munkájában (11/25) szám alatt és Ahmad az az-Zuhd (A kegyes, visszahúzódó életvitel) című munkájában, (154. oldal).

¹ At-Tirmidhi közölte, a Hit Könyve című fejezetben, az Ami hitelesen fennmaradt az ima elhagyásával kapcsolatban című alfejezetben (2622) szám alatt.

2 - Vagy azzal a leírással lett korlátozva, ami mellett a ima elhagyása kizárt.

3 - Vagy egy olyan helyzethez kapcsolták hozzá, amelyben mentséget találhat az ima elhagyására.

4- Vagy általános érvényű, és akkor a ima elhagyásáról szóló hitetlenséget jelző hadíth-okkal kell korlátozni.

5 - Vagy azok gyengék, amelyek nem lehetnek érvek a hiteles hagyományokkal szemben.

És a vallási szövegekben nem szerepel, hogy az, aki elhagyja az imát, hívő lenne, vagy hogy bejutna a Paradicsomba, vagy megmenekülne a Pokoltól, és hasonlók – amelyek arra kényszerítenének bennünket, hogy a rá kimondott hitetlenséget úgy értelmezzük, mint hálátlanságot, vagy mint kisebb fokú hitetlenséget (nem teljes mértékű hitetlenséget).

Ha világossá válik, hogy az ima elhagyója hitetlen a hitehagyás hitetlenségével (kufr ridda); úgy hitetlensége a hitehagyók vallási megítélését vonja maga után; ezek közül való:

Először: nem érvényes a vele történő házasságkötés; ha a házassági szerződést akkor kötik meg vele, amikor már nem imádkozik, akkor a házasság érvénytelen; így emiatt a felesége sem megengedett a számára. A Magasztos Szavai alapján, a Kivonuló Asszonyokról szólva:

﴿...فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ

(...Ha hívőknek ismeritek meg őket, úgy ne küldjétek őket vissza a hitetlenekhez. Nem engedélyezettek ők a számukra, sem pedig ők (a hitetlen férfiak) a számukra nem engedélyezettek...) [A Próbának alávetett nő:10; Q 60:10].

Másodszor: ha azt követően hagyja el az imádkozást, hogy a házassági szerződés megkötésre került, akkor a házasság érvénytelennek nyilvánul; és nem megengedett a számára felesége. Annak a Versnek az értelmében, amit az előzőekben említettünk, és a tudás népénél részleteiben kidolgozott ismert tények alapján; a részletektől függően, hogy ez a házaseset előtt vagy azután történt.

Harmadszor: ha az a férfi, aki nem imádkozik, ám áldozati állatot vág, annak a húsából nem szabad enni, mivel az tilalmas étel. Ám ha zsidó vagy keresztény vágta azt le, annak a levágott áldozati állata megengedett a számunkra és ehetünk belőle. Így az ő (imát elhagyó) - Allah őrizzen meg bennünket - áldozati állata elítélendőbb és elvetendőbb, mint a zsidók és a keresztények áldozati állata.

Negyedszer: Nem megengedett a számára, hogy belépjen Mekkába, vagy átlépje a Haram (a Mecset és a körülötte lévő tiltott terület, amely határokkal

rendelkezik) határait; a Magasztos Szavának megfelelően:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا...﴾

(Ó, ti, akik hisztek! A társítók tisztátalanok! Ne közelítsenek a Tiltott Mecsethez (Mekkában) ezen év után...) [A Megbánás: 28; Q 9:28].

Ötödször: Ha meghalna egyik rokona, nincs joga attól örökölni. Ha meghal egy muszlim ember, aki imádkozik és hátrahagy egy fiúgyermeket, aki nem imádkozik és egy távolabbi unokatestvért (távolabbi rokont) - ki örökölhet tőle?

Válasz: A távolabbi rokon, nagybátyja fia (unokatestvére), ám a fia nem; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai alapján, Uszáma által továbbadott hagyományban:

«لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ».

"A muszlim ember nem örököl a hitetlentől és a hitetlen sem örököl a muszlimtól." Muttafaq alayhi. (Mindkét saykh, al-Bukhári és Muszlim megegyezett a hitelességében és közölték is)¹. Továbbá az ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai értelmében:

¹ Al-Bukhári közölte, a Korán által előírt örökrészek című fejezetben, a Muszlim nem örököl a hitetlentől című alfejezetben, (6764) szám alatt. És Muszlim a Kitábu-l-Fará'id című fejezetben, (1614) szám alatt.

«الْحَقُّوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا، فَمَا بَقِيَ فَلِأُولَىٰ رَجُلٍ ذَكَرَ».

A fará'id-ot (a Korán által előírt örökrészek) adjátok oda azoknak, akiket illet; ami megmarad az a legközelebbi férfi rokonnak jár." Muttafaq alayhi. (Mindkét saykh, al-Bukhári és Muszlim egyetértett a hitelességében és közölték).¹. Ez a példa minden örökösre vonatkozik.

Hatodszor: Ha meghal nem mosdatják meg és nem burkolják lepelbe, és nem mondanak felette imát és nem temetik el közös helyen a muszlimokkal. Ám, akkor mit kell tenni vele?

Válasz: Kivisszük őt a sivatagba, sírt ásunk neki, és a ruhájában temetjük el, mert nincs számára vallásos tisztelet. Ez alapján nem megengedett senkinek, akinek a környezetében meghal valaki, akiről tudja, hogy nem imádkozott, hogy a muszlimok elé vigye őt, hogy imádkozzanak érte temetési imát.

Hetedszer: a Feltámadás Napján a Fáraóval, Hámánnal, Qárún-nal és Ubayy bin Khalaf-fal együtt fog összegyűjteni - akik a hitetlenség legfőbb

¹ Al-Bukhári közölte a Korán által előírt örökrészek című fejezetben, a Gyermek öröklése az apjától és az anyjától című alfejezetben, (6732) szám alatt. És Muszlim a Kitábu-l-Fará'id című fejezetben; az al-Fará'id-ot azoknak adjátok, akiket megillet, című alfejezetben, (1615) szám alatt; Ibn Abbász (Allah legyen elégedett kettejükkel) által továbbadott hagyomány értelmében.

vezetői.¹ - Allah őrizzen meg bennünket! Soha nem léphet be a Paradicsomba; és a családja számára sem megengedett, hogy könyörületért és megbocsátásért fohászkodjanak neki, hiszen ő hitetlen; nem érdemli azt meg. A Magasztos Szavai alapján:

﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾

(A Prófétának és azoknak, akik hisznek, nekik nem szabad bocsánatot kérniük a társítók számára, még akkor sem, ha azok rokonok. Miután világos lett a számukra, hogy ők a Pokol népéhez tartoznak. 113). [A Megbánás: 113; Q 9:113].

És ez a dolog - ó, testvéreim - nagyon veszélyes; és sajnálatos módon vannak emberek, akik nagyon könnyedén kezelik ezt a veszélyes témakört.

Ám, a bűn megbánásának kapuja nyitva van - hála és köszönet Allahnak - ahogyan a Magasztos mondja:

﴿خَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۖ جَنَّتٍ عَظِيمٍ ۚ أَلَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ۚ لَا يُسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًا ۚ﴾

¹ Ez az, amit Imám Ahmad közölt az al-Musznad című munkájában, (2/169), Abdulláh bin Amr (Allah legyen elégedett kettejükkel) által közölt hagyomány értelmében.

(Utánuk olyan nemzedékek következtek, akik elhanyagolták az imát és a vágyaikat követték. Csalódással és veszteséggel fognak szembesülni. 59

Kivéve azokat, akik megbánást mutatnak és hisznek és kegyes cselekedeteket hajtanak végre. Ők a Paradicsomba léphetnek majdan be, és semmiben sem fognak jogtalanságot elszenvedni. 60

'Adn Kertjei, amelyeket a Könyörületes ígért meg az Ő szolgálainak (azon dolgokból, amelyek) láthatatlanok. Az Ő ígérete bizonyosan beteljesedik. 61

Ott (a Paradicsomban) nem hallanak majdan üres beszédet, csupán a békesség köszöntését. Meg lesz nekik a gondoskodás reggel és este. 62). [Mária: 59-62; Q 19:59-62].

Kérjük a Magasztos Allahot, hogy vezessen bennünket és muszlim testvéreinket arra az útra, amely az Ő elégedettségéhez vezet és olyan módon vezet el ahhoz, amelyet Ő szeret és elégedetten fogad el tőlünk. Ám, Allah a dolgok legjobb tudója! És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a mi Prófétánknak, Muhammad-nak, háznépének és minden társának!

Muhammad bin Szálih al-Uthaymín

A bűnbánat

A bűnbánat jelentése: A bűnbánat (at-Tawba): visszatérés Allah engedetlenségéből az Ő

engedelmességébe.

A bűnbánat minden muszlim számára kötelező érvényű feladat.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا...﴾

(Ó, ti, akik hisztek! Őszinte bűnbánattal forduljatok Allah-hoz...) [A Megtiltás: 8; Q 66:8].

A Magasztos és Fenséges Allah szereti a bűnbánatot,

﴿...إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾

(... Allah bizony szereti azokat, akik újra és újra hozzá fordulnak bűnbocsánatért, és szereti a megtisztulókat.) [A Tehén: 222; Q 2:222].

A bűnbánat a sikeres boldogulás egyik módja.

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

(... Forduljatok bűnbánattal Allah-hoz, ó, ti hívők mindannyian! Talán boldogultok.) [A Fény:31; Q 24:31]. A faláh (a sikeres boldogulás) értelme: az ember megkapja azt, amit kér és megmenekül a félelmétől, amitől retteg.

A bűnbánat révén, Allah megbocsátja a bűnöket, bármilyen hatalmasok is azok és bármilyen nagy számúak is.

﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ

الدُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾﴾

(Mondd: "Ó, szolgálaim! Akik bűnösök vagytok

magatokkal szemben. Ne legyetek reményvesztettek Allah könyörületével szemben! Hiszen Allah megbocsátja az összes bűnöket. Bizony, Ő a Megbocsátó és a Megkönyörülő! 53). [A Csapatok:53; Q 39:53]. Ne légy hát reményvesztett - ó, bűnös testvérem - az Urad Könyörületével szemben; a megbánás kapuja nyitva van egészen addig a pillanatig amíg a nap nem a lenyugvása helyén kel fel. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«إِنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ؛ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ؛ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا».

"Allah, a Magasztos és Fenséges, bizony kinyújtja a Kezét éjjelente, azért, hogy az, aki bűnt követett el nappal, megbánhassa a bűnét. És kinyújtja a Kezét nappal, azért, hogy az, aki bűnt követett el éjjel, az megbánhassa a bűnét. És teszi Ő ezt mindaddig amíg a Nap nyugvóhelyéből nem kel fel." Muszlim közölte.¹

És hányan vannak olyanok, akik megbánták a sok és nagy bűnüket. Allah pedig elfogadta bűnbánatukat! A Magasztos Allah mondja:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

¹ Muszlim közölte, a Bűnbánat Könyve című fejezetben, A Bűnök megbánásának elfogadása című alfejezetben, (2759) szám alatt; Abú Músza (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján.

وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٨﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦٩﴾

(És azok, akik nem fohászkodnak Allah helyett más istenhez, és nem ölnek meg egyetlen lelket sem, amit Allah tilosnak nyilvánított, csak jogosan és nem paráználkodnak. Aki viszont ezt teszi, az Athám-al (a Pokol egyik völgye) fog szembesülni. 68

Megdupláztatik neki a büntetése a Feltámadás Napján és örökkön abban marad megalázottan. 69

Kivéve azokat, akik megbánják bűneiket és hisznek és jótetteket cselekednek. Azoknak Allah a rossz tetteiket jókra cseréli. Allah Megbocsátó és Megkönyörülő. 70) [Furqan:68-70; Q 25:68-70].

Az őszinte bűnbánat az, amelyben öt feltétel egyesül:

Az első: az őszinte szándék, amely által a Magasztos Allah Orcáját (Elégedettségét) kívánja elérni és az Ő jutalmát és a megmenekülést az Ő büntetésétől.

A második: meg kell bánni az elkövetett rossz cselekedetet, bűnt. Töltse el szomorúság az, hogy elkövette és azt érezni, hogy bárcsak ne tette volna meg.

A harmadik: az azonnali felhagyás a bűnnel. Ha a bűn Allah a Magasztos jogait sérti, akkor abba kell hagyni, ha tiltott cselekedetről van szó; és sietve el kell kezdeni, ha elhagyott vallási kötelezettségről

van szó. Ha a bűn egy másik teremtmény jogait sérti, akkor sietni kell annak rendezésére – akár azzal, hogy visszaadja neki (amit elvett), vagy bocsánatot kér tőle, és eléri, hogy megbocsátsa neki.

A negyedik: szilárd elhatározást kell tenni, hogy nem fog ahhoz a bűnös cselekvéshez visszatérni a jövőben.

Az ötödik: hogy a bűnbánat ne azután történjen meg, hogy annak elfogadásának ideje lejárt – akár a halál bekövetkeztével, akár azáltal, hogy a Nap nyugatról kel fel. Allah, a Magasztos, azt mondta:

﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ اللَّهَ...﴾

(Azoknak nem jár a kiengesztelődés, akik folyamatosan rossz tetteket hajtanak végre, mindaddig, amíg el nem jó valamelyikükhöz a halál. És akkor mondja: "Én most megbánást mutatok." ...) [A Nők: 18; Q 4:18]. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا؛ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ».

"Aki bűnbánatot mutat még azelőtt, hogy a Nap lenyugvása helyén kelne fel - a felé Allah kiengesztelődve fordul." Muszlim közölte¹. Ó, Allah!

¹ . Muszlim közölte az Allahról történő megemlékezés könyve című fejezetben; a Bűnbocsánat kérésének ajánlott volta című alfejezetben

Adj nekünk sikert, erőt, kitartást az őszinte bűnbánatra és fogadd el azt tőlünk! Hiszen Te vagy a mindent Halló és a mindent Tudó.

Írta: Muhammad asz-Szálih al-Uthaymín

A.H. 1406 évben 4. hó 17.

Harmadik Fejezet: a Temetés

Az elhunyt megmosdatásának szabályai.

A Mosdatás leírása.

A halott lepelbe burkolásának módja.

Az érte mondott imádkozás leírása.

Eltemetésének módja.

Az elhunyt megmosdatásának szabályai

Hála legyen Allahnak, a Világok Urának. Tanúságot teszek arról, hogy nincs más jogosan imádható isten, csak Allah! Az egyetlen igaz Isten, Akinek nincs társa. A korábbi előzők és a későbbi nemzedékek istene. És tanúságot teszek arról, hogy Muhammad az Ő szolgája és Küldötte; a Próféták sorának lezárója; az istenfélő kegyesek imámja. Allah áldja meg őt, háznépét és Társait, és azokat, akik kiváló és példamutató módon követik őket - egészen a Számonkérés Napjáig; és adjon nekik örök üdvösséget. Ami ezután következik:

Ez egy rövid összefoglaló, ami az elhunyt megmosdatásával, lepelbe burkolásával és eltemetésével foglalkozik. Mielőtt belekezdenénk a

(2703) szám alatt; Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján.

konkrét témakör taglalásába, előbb a következő bekezdéseket ismertetjük:

1 - Az elhunyt muszlim ember megmosdatása, lepelbe burkolása és eltemetése közösségi kötelesség. Aki ezen feladat végrehajtására vállalkozik, annak szívében ki kell nyilvánítani a szándékát, hogy ezt a vallási kötelezettséget akarja elvégezni, hogy elnyerhesse annak jutalmát és jutalmazását a Magasztos Allahtól. Ami a hitetlent illeti: tiltott a megmosdatása, a lepelbe burkolása és az eltemetése muszlimokkal együtt.

2 - A megmosdatását elvégző személy megbízottként felelős az elhunytért, így kötelező számára, hogy elvégezzen minden olyat, ami a mosdatás során szükséges illetve a többiben.

3 - A mosdatást végző személy felelős az elhunytért, ezért kötelező a számára, hogy elrejtse és titokban tartsa mindazt, ami kifogásolandót vagy kellemetlen dolgot lát az elhunyt.

4 - A mosdatást végző felelős az elhunytért; ezért nem megengedett, hogy bárkit is beengedjen a halotthoz, csak azt, akire valóban szüksége van, mint akik segítik őt az elhunyt megfordításában, a víz öntésében és hasonlóknál.

5 - A mosdatást végző felelős az elhunytért, ezért előírt számára, hogy kellő tisztelettel, gyengédséggel bánjon vele; nem lehet erőszakos, durva vagy rosszindulatú - midőn leveszi ruháit és megmossa és a többi tevékenység során.

6 - A férfi nem mosdathat női elhunytat, kivéve ha ő a felesége. És nő sem mosdathat férfit, kivéve ha az a férje; vagy ha hét évnél fiatalabbról van szó; ebben az esetben egy férfi és egy nő mosdathatja - legyen szó akár férfi vagy női elhunytáról.

7 - Ajánlott, hogy az elhunyt megmosását végző, miután befejezte a mosdatást, végezzen nagyobb tisztálkodást (guszl), ahogyan azt a nagyobb tisztátalanság következtében szokás. Ám ha ezt nem teszi meg, akkor sincs rajta bűn.

Az elhunyt mosdatásának leírása

Az elhunyt mosdatása során kötelező az egész test vízzel történő megmosása, hogy teljes mértékben megtisztuljon. A legjobb ha a következő módon történik:

1 - Az elhunytat fel kell helyezni arra a helyre, ahol a mosdatását el akarják végezni, a lába felé enyhén lejtsen a helyzete.

2 - Az elhunyt szemérem részére egy ruhadarabot helyeznek a köldöktől a térdéig, még azelőtt, hogy a ruháit levennék - így elkerülhető, hogy a szemérme látszódjon a ruha levétele után.

3 - Az elhunyt ruházatát óvatosan kell levenni.

4 - A mosdatást végző egy rongyot teker kezére és azzal mossa meg az elhunyt szemérem részét anélkül, hogy a letakarást felfedné, így tisztítva meg azt a részt; végül a használt rongyot eldobja.

5 - Egy ruhadarabot vízzel benedvesít és azzal

megtisztítja az elhunyt fogait és orrlyukait.

6 - Majd megmossa az elhunyt arcát és a két kezét könyékig, a fejét és a lábfejeit bokáig; a jobb kézzel kezdi, a bal előtt és a jobb lábat mossa meg először, a bal előtt.

7 - Nem önt és nem juttat vizet az elhunyt szájába, sem pedig az orrába, megelégszik a ruhadarabbal történő tisztítással.

8 - Az egész testét háromszor kell megmosni, vagy ötször, vagy hétszer, esetleg több alkalommal is, a test állapotának függvényében, hogy az teljesen megtisztuljon. A test jobb oldalával kezdi, és a ballal folytatja.

9 - A legjobb ha azt a vizet amivel megmossák, összekeverik szidr-el (Ziziphus nevű fa levele), hiszen az hatékonyan segíti a megtisztítását. A szidr-el kevert vizet pedig kavargatni kell a kézzel addig, amíg hab nem képződik a tetején. Majd ezzel a habos vízzel mossák meg a fejét és a szakállát és a maradékkal a test többi részét.

10 - A legajánlottabb, hogy az utolsó mosdatásnál a vízbe kámfort kevernek, amely egy igen jól ismert illatszer.

11 - Ha az elhunytnek van haja: azt szépen meg kell fésülni és nem szabad gubancosan, kócosan hagyni, abból semmit sem szabad levágni.

12 - Ha az elhunyt nő, a haját kibontják ha az össze volt fonva és miután megmosták és megtisztult, három fonatot készítenek, amelyeket a

hátára engednek le.

13 - Ha az elhunyt valamelyik testrésze elvált, elszakadt volna, azt megmossák és a helyére visszateszik.

14 - Ha az elhunyt teste, égési sérülések vagy más okok miatt megbomlott és oszladozni kezdett, és így nem lehet megmosni, abban az esetben, sok vallástudós szerint tayammum-ot kell végezni. A tayammum-ot végző személy a földre csap és a két kezével végigtörli az elhunyt arcát és a kezait.

Az elhunyt lepelbe burkolásának módja

Az elhunyt lepelrel történő beburkolásánál kötelező: legyen egy ruhadarab, lepel, amely az egész testet befedi; ám a legkiválóbb eljárás a következő:

1 - A beburkolás három fehér lepelből álljon, amelyeket egymásra helyeznek, majd a halottat ezekre fektetik. Ezután a legfelső lepel jobb oldalát a halott mellkasára hajtják, majd a bal oldalon is behajtják. Ugyanezt teszik a második, majd a harmadik lepelrel. Végül a leplek szélét a fejénél és a lábainál behajtják, és megkötik őket.

2 - Tömjén füsttel illatosítják a lepleket és azok közé némi al-hanút-nak nevezett illatszert tesznek, ami egy ismert illatszert keverék, amit az elhunytaknak készítenek.

3 - A hanút-ból az elhunyt arcára is tesznek, a hajlatokra és azokra a részekre, amelyek a

leborulásában részt vettek.

4 - A hanút-ból vattára téve tesznek az elhunyt szemei fölé, az orrlyukaihoz és az ajkaihoz is.

5 - Vattára helyezve, hanút-ot tesznek a végbélnyílás környékére, és egy ronggyal rögzítik.

6 - Egy nőt öt részbe kell beburkolni. Ezek, az izár (alsó takaró lepel), a khimár (széles fejkendő), a qamísz (hosszabb ing) és két lepel. Ám, ha úgy takarják be, ahogyan az a férfi esetében történik, abban sincs semmi kivetni való.

7 - A lepel csomóit kioldják, amikor az elhunytat a sírjába helyezik.

A halottért mondott imádkozás leírása

1 - A muszlim halottért imádkoznak, akár kiskorú, akár felnőtt, akár férfi, akár nő.

2 - Imádkoznak a négy hónapos kort elért, elvetélt magzatért is; és ugyanazt teszik vele is, mint a felnőttel, megmossák, lepelbe burkolják az érte mondott ima előtt.

3 - A négy hónapos kornál fiatalabb, elvetélt magzatért nem mondanak imát, mivel még nem leheltetett belé lélek. Nem mossák meg, nem burkolják lepelbe, ellenben bárhol el lehet temetni.

4 - Az ima során az imám az elhunyt férfi fejénél áll, az elhunyt nőnek a derekánál, az emberek pedig mögötte imádkoznak.

5 - A halottért mondott ima során négy takbír-t (Alláhu Akbar - Allah a legnagyobb) mondanak, az

első takbír során, az Allah oltalmának kérése (ta'awwud) és a baszmala (Bi-szmi-Lláh - Allah nevében) elmondása után a Megnyitó (Q 1) szúrát recitálják.

Majd áldást kérnek a Prófétára (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), a második takbír után; a következőt mondva:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

(Alláhumma szalli alá Muhammad wa alá áli Muhammad kamá szallayta alá Ibráhím wa alá áli Ibráhím innaka Hamídun Madzsíd. Wa bárík alá Muhammad wa alá áli Muhammad kamá bárakta alá Ibráhím wa alá áli Ibráhím inakka Hamídun Madzsíd)

(Ó, Allah! Küldj magasztalásodat Muhammad-ra és Muhammad családjára, ahogy a magasztalásodat küldted Ábrahámra és Ábrahám családjára. És áldd meg Muhammad-ot és Muhammad családját, ahogy megáldottad Ábrahámot és Ábrahám családját. Valóban, Te vagy a Legméltóbb a dicséretre és hálára, a Legdicsősegebb).¹

A harmadik takbír után fohászt mond az elhunytért; a leghelyesebb ha olyan fohászt mond, ami hiteles formában maradt fenn a Prófétától

¹ Al-Bukhári jegyezte le (3370) szám alatt és Abú Dáwúd, (978) szám alatt.

(Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) ezzel kapcsolatban¹. Ha ilyet nem ismer, akkor úgy fohászkodik, ahogyan tud.

A negyedik után egy rövid ideig megáll, majd elköszön. Ha pedig azt mondja az elköszönés előtt:

«رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

"Rabbaná átiná fí-d-dunyá haszanatan wa fí-l-ákhirati haszanatan wa qiná 'adába-n-nár - Ó, Urunk! Adj nekünk a földi életben jó dolgot és a Túlvilágon jó dolgot! És őrizz meg bennünket a Tűz büntetésétől!"², ebben nincs semmi kivetnivaló.

¹ Ezek közül való: "Ó, Allah! Bocsáss meg az élők közöttünk és az elhunytak közöttünk, azoknak, akik jelen vannak közöttünk és a távollévőknek, a kicsiknek és a felnőttjeinknek, a férfijainknak és asszonyainknak! Ó, Allah! Akit életre keltesz közülünk, azt az Iszlámra keltsd életre és akit a halálba ragadsz el, azt a hit talaján állva ragadd el! Ó, Allah! Bocsáss meg neki és könyörülj rajta! Védd meg minden rossztól és tekints el a hibáitól! Tedd megtiszteltté a letelepedési helyét és tedd tágassá a belépő helyét! Mosdass és tisztítsd meg őt vízzel és hóval és jégesővel! Tisztítsd meg őt a hibáktól, ahogyan a fehér ruha is megtisztul a szennyeződéstől. És cseréld fel földi lakhelyét egy jobb lakhellyel, és a földi családját egy jobb családdal; és egy jobb feleséggel, mint a felesége! Léptesd őt be a Paradicsomba! Mentsd meg őt a sír büntetésétől és a Tűz büntetésétől! Ó, Allah! Ne fossz meg bennünket az ő jutalmától (az érte mondott fohászkodásunk okán) és ne vigyél minket tévelygésbe utána! Bocsáss meg nekünk és neki! Ó, Világok Ura! Adj neki tágas helyet a sírjában és adj neki fényt abban!" Ha kiskorú volt azt mondja: "Ó, Allah! Tedd őt hírnökké, előfutárrá és jutalommal a szülei számára és válaszbán részesülő közbenjáróvá! Ó, Allah! Tedd általa súlyossá kettejük tetteinek mérlegét és tedd hatalmassá általa kettejük jutalmát! Engedd őt csatlakozni a Hívők kegyes Elődeihez! Helyezd őt Ábrahám gondnoksága alá. És Könyörületed által oltalmazd őt meg a Pokol büntetésétől!"

² Al-Bukhári jegyezte le (6026) szám alatt és Muszlim (2690) szám alatt.

Az elhunyt eltemetésének módja

1 - Kötelező, hogy az elhunytat olyan sírban temessék el, amely megvédi a vadállatoktól. A qibla (az ima iránya) felé fordítva, és minél mélyebb a sír, annál jobb.

2 - A legkiválóbb, ha a sír lahd (oldalsó üreges), ami azt jelenti, hogy az elhunyt számára egy mélyedést ásnak a sír alján, a qibla irányában.

3 - Megengedett, hogy a sír saqq (középen mélyített) típusú legyen, vagyis a halott számára a sír közepén ásnak egy mélyedést, ha a szükség úgy kívánja – például ha a föld laza szerkezetű.

4 - Az elhunytat a sírjában a jobb oldalára fektetik, a qibla felé fordítva.

5 - Téglákat helyeznek el köré szorosan egymás mellé, a közöttük lévő réseket sűrű agyaggal tömik be, hogy a föld ne omolhasson rá az elhunyra.

6 - Majd a sírt betemetik. Nem szabad kiemelkedővé tenni gipsszel vagy más anyaggal.

7 - Három időpontban nem engedélyezett a temetés:

Amikor a nap felkel, mindaddig, amíg egy lándzsa magasságáig fel nem emelkedik.

És amikor a nap delelőn áll, amíg el nem halad (el nem múlik ez az időszak).

És amikor a nap nyugvóhelyén még egy lándzsahossznyi magasságban van, egészen addig, amíg le nem nyugszik.

Az első és az utolsó időszak hossza körülbelül negyed óra, a második időszaké pedig körülbelül tíz perc vagy ahhoz közeli.

8 - A hitetlent nem szabad a muszlimok temetőiben eltemetni; ahogyan nem szabad megmosni, sem lepelbe takarni és imát sem szabad mondani érte. Őket egy senki által nem birtokolt területen szabad eltemetni, kivéve azt az esetet ha visszaviszik hazájába.

Hála legyen Allahnak, a Világok Urának! És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a mi Prófétánknak, Muhammad-nak, háznépének, és Társainak, mindegyiküknek.

Írta, a mindenben Allah segítségére szoruló
Muhammad asz-Szálíh al-Uthaymín.

Index

Vallásjogi szabályozások és előírások a tisztasággal, az imával és temetéssel kapcsolatban	2
Bevezetés	2
Első fejezet: A tisztálkodás és tisztaság.....	6
A wudú	7
A guszl	11
A Tayammum	13
A két lábbeli áttörlése.	17
Kérdések gyűjteménye a lábbelire, turbánra és a rögzítősinre való rátörlés témakörében	25
A lábbelire rátörlés.....	25
Rátörlés a turbánokra	39
A rögzítősinre való rátörlés	40
Második Fejezet: az Imádkozás.....	44
Az Ima.....	44
A feledékenységi leborulás szabályai.....	69
A recitálás leborulása	77
* A Recitálás Leborulásának Leírása:	79
Az utazó imája és böjtje	82
Hogyan imádkozik az, aki repülőn utazik?	86
Hogyan lép be az ihrám-ba (a Hadzs vagy az Umra tiltott állapotába történő belépés) a Hadzs vagy az Umra elvégzése céljából az, aki repülővel utazik?.....	88
A betegség és, amit a betegnek figyelembe kell vennie... ..	88
Hogyan végez tisztálkodást a beteg?	91
Hogyan végzi az imát a beteg?	94
Hogyan böjtöl a beteg?	96
Az önkéntesen végzett ima	98

Ennek erénye:	98
Ami az önkéntes imákat illeti:	99
A tilalmas időszakok	104
Az imát elhagyó személy vallási megítélése.....	107
A bűnbánat	115
Harmadik Fejezet: a Temetés	120
Az elhunyt megmosdatásának szabályai	120
Az elhunyt mosdatásának leírása	122
Az elhunyt lepelbe burkolásának módja.....	124
A halottért mondott imádkozás leírása.....	125
Az elhunyt eltemetésének módja	128

هدية
HÄDIYAH

The Encyclopedia of Ar-Rahman's Guests

Selected material for Pilgrims and Um-rah teaching it
in languages of the world.

